

CCOXLV. 6889 (1381) iulio, ind. IV.

Patriarcha hieromonachum Cassianum nominat metropolitam Bidynae, rogatus a Strantzimero, rege Bulgarorum.

† Πράξεις τοῦ Βιδύνης †.

† Τὴν τῆς οἰκουμένης ἐκκλησίας προστασίαν κρίμασιν ἀρρη-
τοις παρὰ θεοῦ πιστευθεῖσα ἢ μετριότης ἡμῶν προύργου ποιεῖται
παντός τὸ τὰς ἐκαστάχου τῆς οἰκουμένης ὑπὸ τὴν κατ' αὐτὴν ἐπαρ-
χίαν τελοῦσας ἀγιωτάτας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ποιμένων καὶ προ-
στατῶν εὐμοίρειν ἐπὶ λυσιτελείᾳ ψυχικῇ τοῦ χριστωνόμου πληρώμα-
τος. ἐπεὶ γοῦν καὶ ἡ ἀγιωτάτη τῆς Βιδύνης μητρόπολις ἐπὶ χρό-
νοις ἤδη πολλοῖς γνησίῳ ἐστέρηται ἀρχιερέως καὶ τῆς ἀπ' αὐτοῦ
πνευματικῆς ἐπιστάσεως, ἣν δὲ ἀναγκαῖον πρᾶγμα τῇ τοῦ Χριστοῦ
ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, προστάτην ἐπιστῆσαι ταύτῃ τὸν
ἀξίως ἐπιστησόμενον αὐτῆς καὶ πρὸς νομὰς ὀδηγήσοντα σωτηρίους
τὸ ἐν αὐτῇ τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον, παρέπεμψε δὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ ὑψηλότα-
τος βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων, κῆρ Ἰωάννης ὁ Στανεζιμηρός, τὸν πρὶν
τιμιώτατον ἱερομόναχον κῆρ Κασσιανὸν γράμμασιν ἰδίῳις τε καὶ ἄλλων
τῶν ἐκεῖ, οἱ τοῦτον εὐλαβῆ ἱερέα καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἄνθρωπον
ὁμολογοῦσι καὶ ἀξιούσιν αὐτὸν χειροτονηθῆναι παρ' ἡμῶν τῇ τοῦ
παναγίου πνεύματος χάριτι καὶ πεμφθῆναι ἐκεῖ, τὰ δὲ γράμματα καὶ
παρ' ἡμῶν ἐστέρχθησαν ὡς ἀληθῆ, πολὺ τὸ ἀξιόπιστον μετ' ἑαυτῶν
ἔχοντα, ἐμαρτυρήθησαν δὲ καὶ παρὰ τινῶν τῶν ἐνταῦθα νῦν ὄντων,
τοὺς δὲ τόπους ἐκείνους καὶ τὸν ἱερομόναχον τοῦτον εἰδόντων, συνο-
δικῇ ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων,
τοῦ Κοζίκου, τοῦ Οὐγγροβλαχίας, τοῦ Νικαίας, τοῦ Ἀμασσίας, τοῦ
Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Μεσημβρίας, τοῦ Ποντοηρακλείας καὶ τοῦ ἀρχι-
επισκόπου Ἀγγιάλου καὶ ἔτι τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Βάρνης
καὶ τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Λήμων, γνησίῳ
αὐτὸν ποιμένα τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Βιδύνης ἢ μετριότης ἡμῶν
ἐχειροτόνησε, μᾶλλον δὲ δι' ἡμῶν ἢ τοῦ παναγίου πνεύματος ἐσφρά-
γισε χάρις, ἀξίον ἀναφανέντα καὶ διακριθέντα εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο
τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ τὸν βαθμὸν καὶ μηδὲν ἀπὸ τινος τῶν ἀπάντων

ἔχόντων κώλωμα καὶ ἐμπόδιον καὶ διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων ἐκλεγέντα, ὃς πολλὴν καὶ μεγάλην τρέφει τῇ οἰκείᾳ φρονήσει καὶ παιδεύσει καὶ τῷ χρηστῷ τρόπῳ, ἐξ ὧν ἄρα βασιλεὺς καὶ ἄρχων θαυμάζεται καὶ κοσμεῖται, πρὸς τε τὸν θεὸν αὐτὸν πίστιν καὶ τὴν μεγάλην καὶ ἀγιωτάτην τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, τὴν κοινὴν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης χριστιανῶν δόξαν καὶ τὸ καύχημα καὶ αὐτὴν τὴν βίβαν τῆς εὐσεβείας καὶ τὴν πηγὴν, σχέσιν καὶ διάθεσιν καὶ πληροφορίαν, ἀφ' ἧς καὶ τὰς εὐχὰς ἀξίας καὶ τὰς τιμὰς καὶ τοὺς ἐπαίνους εἰς ἀμοιβὴν δέχεται καὶ λαμβάνει· ὅθεν καὶ ὑφείλει αὐτὸς ἐκεῖ ἀπελθὼν ἱεροουργεῖν ἀπροκριματίστως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς καὶ τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ αὐτῆς ἐγκαθιδροῦσθαι, ὡς γνήσιος μητροπολίτης αὐτῆς, ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν καὶ ἐπισκόπους, εἰ δεήσει, θείους καὶ ἱεροὺς ναοὺς καθιεροῦν, πνευματικὸς πατέρας καθιστᾶν καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν πάντα ποιεῖν τὰ ἀρχιερατικά, διδάσκειν τε τὸν ἐν αὐτῇ χριστῶνυμον τοῦ κυρίου λαόν, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ὑφείλων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως τῷ θεῷ, ὑφειλόντων καὶ πάντων τῶν ἐκεῖ ἱερωμένων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ τιμὴν καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν, ὡς πατρὶ αὐτῶν καὶ διδασκάλῳ πνευματικῷ, καὶ δέχεσθαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα ἐπὶ συστάσει καὶ ὠφελείᾳ αὐτῶν καὶ ψυχικῇ καὶ σωματικῇ καὶ ἀγαπᾶν καὶ στέργειν αὐτόν, ἐπειδήπερ ἡ πρὸς αὐτόν τινομένη τιμὴ καὶ ὑποταγὴ καὶ εὐπειθεια εἰς τὸν θεὸν ἀναφέρεται, οὗ τὴν εἰκόνα φέρει ὁ ἀρχιερεὺς· τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Βιδύνῃς καὶ ὑπερτίμῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ, καὶ ἡ παροῦσα αὐτῆς συνοδικὴ πράξις, μὴ γινομένη ἐν δ' τοῦ 570 πνεύματος ἐν ἡμέρᾳ τοῦ 1870. ὁ δὲ γε εὐρισκόμενος ἐκεῖ ἀρχιερεὺς οὐκ ὑφείλει οὐδὲν ποιεῖν ἀρχιερατικόν, ἀλλὰ διαμένειν ἀργὸς καθάπαξ, ἐπεὶ οὔτε γνήσιός ἐστι μητροπολίτης τῆς ἐκκλησίας ταύτης, ἀλλὰ καὶ ἄλλης ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔχει οὐδὲ ἐν δίκαιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ταύτῃ, κατὰ χάριν γὰρ κάθηται ἐκεῖ, καὶ οὐ κατὰ δίκαιόν τινα λόγον †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέη θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταν-

τινου πόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCXLVI. (6889—1381) agosto. ind. IV.

Promissiones trium sacerdotum.

I. † Ἐπει ἐξ ἀφελίας καὶ συναρπαγῆς περιέπεσα εἰς ἐγκλήματά τινα, δι' ἃ καὶ ὑπέσχέθην τῆς ἱερωσύνης, ὁδηγήθη δὲ ἐκ θεοῦ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ συνέπαθσε καὶ συνεχώρησέ μοι διὰ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὴν πτωχείαν μου καὶ τὰ δάκρυά μου, ὑπόσχομαι εἰς τὴν μεγάλην ἀγιωσύνην αὐτοῦ, ἵνα ἐὰν εὐρεθῶ ἀπὸ τοῦ νῦν ποιήσας ἀθέμιτον καὶ παράνομον συνοικέσιον, ἐκπίπτω παντελῶς καὶ χωρὶς οἴκτου καὶ συμπθείας τινὸς τοῦ ἰδίου τῆς ἱερωσύνης βαθμοῦ. τούτου γὰρ χάριν καὶ ἐγγράφως τοῦτο πεποίηκα δι' ἀσφάλειαν, ὑπογράφας καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς καὶ ταβουλλάριος Ἄνδρόνικος ὁ Βασιλικὸς †.

II. † Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ Στρατήγης ὑπόσχομαι ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης καὶ αὐθέντου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ἐὰν εὐρεθῶ ἀπὸ τὴν σήμερον, ἵνα περάσω εἰς τὸν Γαλατᾶν, ἢ ὀμιλήσω τὸν γαμβρόν μου Ἰωάννην τὸν Σκιζανὸν ἢ ἕτερόν τινα ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε εὐρισκομένων, ἢ ἴδω ἢ διὰ μηνύματος βουλευθῶ τι διαπράξασθαι, ἵνα ἐκπίπτω τοῦ οἰκείου βαθμοῦ τῆς ἱερωσύνης (καὶ) μηδεμίαν συμπείθεια γενήσεται εἰς ἐμέ. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα ἐγγράφος μου ὑπόσχεσις δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα αὐγουστον τῆς δ' ἰνδ. †.

† Ἰωάννης πρεσβύτερος ὁ Στρατήγης στέργων ὑπέγραφα †.

III. † Ἐγὼ Μάρκος πρεσβύτερος ὁ Ἱεράκης τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ ἐνώπιον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότης καὶ αὐθέντου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι καὶ διαβεβαιοῦμαι καὶ λέγω, ὅτι ἐπει ὁδηγήθη ἐκ θεοῦ τῇ τῶν πολλῶν

παρακλήσει, καὶ συνεπάθησέ με καὶ εὐεργέτησέ με τοῦ ἱερατεῦειν, οὐ μὴ εὐρεθῶ ἀπὸ τοῦ νῦν μεθύων ἢ ἀτακτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅταν διὰ τινα ἀταξίαν ἐπισχεθῶ τῆς ἱερωσύνης μου ἀπὸ ὀρισμοῦ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἠφείλω τοῦ ὑπάρχειν ἀργός, ἕως ἂν λάβω τὴν συγχώρησιν παρὰ τῆς μεγίστης ἀγιωσύνης αὐτοῦ. εἰ δέ ποτε εὐρεθῶ ποιήσας τι ἀτακτον, καθὼς νῦν ὑπόσχομαι, (ἵνα) ἐκπίπτω τοῦ οἰκείου βαθμοῦ τῆς ἱερωσύνης, καὶ μηδεμίαν συμπάθεια γένηται (εἰς ἐ)μέ, τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις κατὰ μῆνα ἀβγουστατον τῆς δ' ἰνδ., ὑπογραφεῖσα παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν †.

† (Μάρ)κος πρεσβύτερος ὁ Γεράνκης στέργων ὑπέγραφα †.

CCOXLVII. Sine anno.

Patriarcha hortatur populum Magni Novogradii, ut revertatur in sinum ecclesiae, mittens hac de causa legatum Dionysium, archiepiscopum Suxdalii.

† Εὐγενέστατοι καὶ ἀνδρικώτατοι ἄρχοντες, ὁ υἱός μου ἡ Μποσάνικ, ὁ Τισέασκι καὶ τὰ παιδιά μου, ὁ λοιπὸς λαὸς οἱ ὑπὸ τὴν ἀγιωτάτην τῆς Ῥωσίας μητρόπολιν κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐνορίαν τοῦ Μεγάλου Νοβογρατίου εὐρισκόμενοι χριστιανοὶ ἅπαντες, τέκνα ἐν κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος (καλῶ γὰρ ὑμᾶς ἅπαντας ἔτι καὶ τέκνα καὶ υἱοὺς, εἰ καὶ τινες ἀπεσχίσθησαν τῆς καθόλου τῶν πιστῶν ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν κοινωνίας ἀπέστησαν συνεργία τοῦ πονηροῦ δαίμονος)· ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ ἡ περὶ αὐτὴν ἱερά καὶ μεγάλη τῶν ἀρχιερέων θεία σύνοδος, ὅπως τινὲς ἀφ' ὑμῶν προφάσει πλείονος εὐλαβείας καὶ τοῦ νομίζειν φυλάττειν τὰς θείας γραφὰς καὶ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων ἀκρίβειαν, διεσχίσθησαν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, πάντας αἰρετικοὺς νομίζοντες καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ πάντας τοὺς τῶν στριανῶν κληρικοὺς καὶ τὸν λαόν, ὡς χειροτονοῦντας καὶ χειροτονουμένους ἐπὶ χρήμασι, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὡς κοινωνοῦντας αὐτοῖς, ἑαυτοὺς δὲ μόνους ὀρθοδόξους ἔχοντες. ὅπερ ἀκούσαντες ἐλυπήθημεν σφόδρα, καὶ τὰ σπλάγχνα καὶ τὴν καρδίαν ἠλγήσαμεν τῇ ἀποκοπῇ τῶν τοῦ Χριστοῦ μελῶν· πόσῃ γὰρ ὀδύνην καὶ λύπην οὐκ ἂν ἔχομεν ἀκούοντες τὰ ἡμέτερα μέλη διασπαρattόμενα ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐχθροῦ τοῦ ἐξ ἀρχῆς

ἀνθρωποκτόνου καὶ πολεμίου τῆς ἡμετέρας φύσεως· οὗτος γὰρ ὁ τρόπος ἐστὶν αὐτοῦ πανταχοῦ, καὶ ὅταν μὴ θυγηθῆ φανερώς πολεμῆν, ἀφανῶς ἐπιβουλεύει ἐκ τῶν δοκούντων δεξιῶν, οὕτω πᾶσαν αἵρεσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσήγαγε τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ γὰρ μετὰ τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ πᾶσα εἰδωλολατρεία ἠφάνισται, καὶ οὐκ εἶχε χώραν ὁ διάβολος πείθειν τοὺς ἀνθρώπους εἰδωλολατρεῖν, ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐκίνησε μάχεσθαι, καὶ ἵνα δῆθεν μὴ πολλοὺς προσκυνῶσι θεοῦς, πείθει τὸν Ἄρειον, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κτίσμα ὁμολογεῖν. οὕτω καὶ τὰς λοιπὰς αἵρέσεις εἰσήγαγε, πρόφασιν εὐρίσκων πολυθείας. τοῦτο βλέπομεν σήμερον καὶ εἰς ὑμᾶς γινόμενον, καὶ ἵνα ἀποστήσῃ ὑμᾶς τέλεον τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἀγιασμοῦ, ὅστις διὰ τῶν ἀρχιερέων δίδεται καὶ ἱερέων τῷ λαῷ, καὶ οὐ χωρὶς ἀδύνατόν τινα σωτηρίας ἔχειν ἐλπίδα, κἄν ὑπὲρ τοὺς ἀγγέλους ἐπιγῆς πολιτεύηται, τὴν ψευδῆ ταύτην φήμην ἐνέπειρεν εἰς ὑμᾶς, καὶ πιστεῦσαι ταύτην πεποίηκεν, ὡς ἄρα ἐπὶ χρήμασιν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τὰς χειροτονίας ποιεῖ. καὶ τίς πονηρὸς δαίμων τοσοῦτον ὄμην ἐβάσκηεν, ὡς τοιοῦτον πρᾶγμα δέξασθαι; ἡ γὰρ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἡ ἀπὸ περάτων ἕως περάτων διήκουσα χάριτι καὶ δυνάμει αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὡσπερ ἐν τοῖς δόγμασιν ἀρραγῆς ἴσταται καὶ παγία καὶ ἀσάλευτος, οὕτω καὶ ἐν τῇ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀκριβεῖ πολιτείᾳ καὶ καταστάσει, καὶ τοὺς χειροτονοῦντας ἐπὶ χρήμασιν, ὡς πιπράσκοντας τὴν ἄκρατον χάριν τοῦ παναγίου πνεύματος, μετὰ Σίμωνος καὶ Μακεδονίου καὶ τῶν λοιπῶν πνευματομάχων τάττομεν· καθόλου μὲν οὖν πᾶσα ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία οὕτω καὶ φρονεῖ καὶ δοξάζει, καὶ οὕτω πράττει διηνεκῶς· εἰ δὲ ποσινές εἰσιν εἰς τοῦτο ἀσεβείας ἐλάσαντες, ὡς τολμᾶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονεῖν, οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, εἰσὶ γὰρ καὶ τινες κρυφίως πορνεύοντες καὶ ἄλλα ἄτοπα ἐργαζόμενοι, ἀλλ' ὅταν ἀπελεγθῶσι, κολάζονται παρὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ καταδικάζονται καὶ καθαιροῦνται. εἰ γοῦν εἰσὶ καὶ τινες τῶν ἐπισκόπων ἐπὶ χρήμασι τὰς χειροτονίας ποιοῦντες, οὐ χρή ὑμᾶς ἀποσχίσεσθαι τῆς ἐκκλησίας καὶ νομίζειν πάντας αἰρετικούς, ἀλλ' ἠνωμένους εἶναι τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ κοινωνικούς, προσαγγεῖλαι δὲ τὸν κακῶς ποιοῦντα ἐπίσκοπον εἰς τὸν ἴδιον μητροπολίτην, ἂν δ' οὐδ' αὐτὸς ποιήσῃ τὴν διόρθωσιν, παιδευθήσεται καὶ αὐτὸς παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, ὃν ἔταξεν ὁ θεός

πατέρα και διδάσκαλον και πατριάρχην οικουμενικόν. διὰ ταῦτα γράφομεν και παραινουμεν πρὸς ὑμᾶς πατρικῶς, ὡς ἡμέτερα τέκνα, ὡς τῆς ἐκκλησίας μέρη, ὡς αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ μέλη, τῆς κεφαλῆς πάσης τῆς ἐκκλησίας, παύσασθε τῶν σχισμάτων και τῆς διαστάσεως, και ἐνωθέντες και ὁμονοήσαντες τῷ λοιπῷ τῆς ἐκκλησίας σώματι ὁμόφωνον δόξαν ἀναπέμφατε τῷ θεῷ· ἡ γὰρ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ και ἐν τοῖς δόγμασιν ὀρθοτομεῖ και ἐν τῇ ἀκριβεῖ πολιτεῖα, και τὸ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν ἀσέβειαν καλεῖ φανεράν· εἰ δὲ οἱ χειροτονοῦμενοι πολλάκις ἀφ' ἑαυτῶν μηδενὸς ἀναγκάζοντες εὐλόγους ἐξόδους ποιοῦσιν εἰς κηρία και τραπέζας και τὰς τοιαύτας δαπάνας, οὐδὲν λυμαίνεται τοῦτο, ἡ μὲν γὰρ χειροτονία δωρεὰν γίνεται, καθὼς εἶπεν ὁ Χριστός· „δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε“, ἄλλο δὲ ἐστι τὸ λαβεῖν διὰ τὸ χειροτονῆσαι, και ἕτερόν ἐστι τὸ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων ἀναλωμάτων ἐξοδιάσαι· εὐρίσκομεν γὰρ και τὸν δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰσερχόμενον μὲν ἐν πολλαῖς οἰκίαις μετὰ τῶν μαθητῶν ταῖς ἀξίαις τῆς ὑποδοχῆς αὐτοῦ και διδάσκοντα τὸν τῆς ἀληθείας λόγον και τὴν θεογνωσίαν και θαύματα πολλὰ ἐργαζόμενον, δεχόμενον δὲ και τὰ παρ' ἐκείνων γενόμενα, και ταῦτα πολυτελῶς και φιλοτίμως· ὅτε γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλθε τοῦ Ματθαίου, ἐποίησε, φησὶν, Λεοὶς δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, και εἰς τὴν οἰκίαν εἰσελθόντος τῆς Μάρθας και τῆς Μαρίας, ἡ Μάρθα, φησὶν, περισπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· και ἔτρα πολλὰ τοιαῦτα εὐρήσεις. ὁ δὲ θεὸς ἀπόστολος τὸν τοῦ Μωσέως νόμον προφέρων „οὐ φιμώσεις, φησὶ, βοῶν ἀλοῶντα.“ εἶτα τὴν διάνοιαν τῆς θείας γραφῆς ἐρμηνεύων, „μὴ τῶν βοῶν, φησὶ, μέλει τῷ θεῷ, ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει, και οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου συμμερίζονται.“ οὕτω και ὁ κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν, και εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θεωροῦμεν; και πολλὰ τοιαῦτά ἐστιν εὐρεῖν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ἅπερ πάντα γινώσκοντες σπουδάσατε διορθῶσαι τὸ κακῶς γεγονός. ἐπὶ τούτου γὰρ ἀπέστειλεν ἡ μετριότης ἡμῶν και ἡ μεγάλη σύνοδος τὸν θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον Σουσαδάως, κῦρ Διονύσιον, ἀνδρα τίμιον και εὐλαβῆ και ἐνάρετον και τῶν ἱερῶν κανόνων ἀκριβέστατον φύλακα, ἵνα ἔθῃ ὑμᾶς ἀφ' ἡμῶν και εὐλογῆσθαι και εἰρηθεῖν και παραινέσθαι και διδάξθαι και τυμβου-

λεότητι τὰ δέοντα καὶ καταπέιτι, ἐνωθῆναι τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ· γινώσκετε γὰρ πάντως, ὡς ὁ ἀποσχισόμενος τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ἀποσχίζεται, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ μέρος, οὐδὲ κληρὸς ἐν τοῖς ἡγιασμένοις ὑπ' αὐτοῦ, οὔτε ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ποία γοῦν ἐκκλησία ὑπόκειται; ἡ μὲν γὰρ τῆς Ῥώμης ἐκκλησία πάλαι νεωτερίσασα περὶ τὴν ἀποστολικὴν καὶ πατρικὴν πίστιν, ὥσπερ εἰς ἑτέρας ἐνέπεσε μὲν αἰρέσεις, οὕτως οὐδὲ τοῦτο ταύτην διέλαθε, τὸ χειροτονεῖν ἐπὶ γρηθμασιν· ἐκεῖ γὰρ γίνεται τοῦτο κατὰ ἀλήθειαν, καὶ πιπράσκει τὰς ἐκκλησίας ὁ πάπας. εἰ γοῦν διαβάλλετε καὶ τὴν ἡμετέραν ἐκκλησίαν, καὶ ἀποσχίζεσθε ἡμῶν πάντων ὡς αἰρετικῶν, ὁ Χριστὸς ἐπὶ τῆς γῆς σήμερον ἐκκλησίαν οὐκ ἔχει κατὰ τὸν ὑμέτερον λόγον, καὶ ψευδῆς ἔστιν ὁ λόγος, ὃν εἶπεν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ἔσται πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο, μὴ γένοιτο. γένοιτο δὲ ὑμῖν ἐπιγνώσασθαι τὴν τῆς σωτηρίας ἑδὸν καὶ ἐνωθέντας τοῖς ἀδελφοῖς ἐν μιᾷ ἡμῶν δοξάσαι τὸν κύριον, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν. ταῦτα μὲν εἶπομεν ἐκ πολλῶν ὀλίγα, τὰ πλείω δὲ ἀνεθήκαμεν πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, τὸν κῆρ Διονύσιον, καὶ ὅσα εἴποι καὶ αὐτὸς ἀπὸ στόματος, δεξασθε ταῦτα ὡς ἡμετέρους λόγους, θέλωμεν δὲ, ἵνα γράψητε πρὸς ἡμᾶς, καὶ μάθωμεν τὴν διάρθρωσιν τὴν γενησομένην χάριτι θεοῦ, ἵνα δοξάσωμεν τὸν θεὸν καὶ εὐφρανθῶμεν ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ καὶ μετανοίᾳ ὑμῶν, ἐν ᾗ καὶ ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι χαίρουσι κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνήν †.

CCCXLVIII. (6890—1381) octobri. incl. V.

Patriarcha vocat metropolitanum Paulrianopolens cvercere iura ecclesiastica in episcopatu Aghathopolens.

† Πιετᾶκιον πατριαρχικόν εἰς τὸν μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως ὑπὲρ τοῦ Ἀγαθοπόλεως †.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμς καὶ ἔξαρχε πάσης θρησκείας, ἀγαπητὲ κατὰ κύριον ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργίᾳ. χάρις εἶη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀγαθοπόλεως ἐπιδημήσας ἐνταῦθα ἀνήνεγκε τῇ ἡμῶν μετριότητι, ὅπως ἀπῆλθες εἰς αὐτόν, καὶ ταῦτα αὐτοῦ πέμψαντος πρότερον εἰς τὴν σὴν ἱερότητα, ἐπιδημοῦσαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου, μετὰ κανισχίον καλόγηρων αὐτοῦ, καὶ εἰπας καὶ πρὸς αὐτόν

χγανακτίσαντος, πῶς ἀπῆλθες εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ὅτι τρίς τοῦ
 ἰνιαυτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μέλλεις εἰς αὐτὸν παραγίνεσθαι. καὶ ἡγητάμην
 ταῦτα ἀνοίξαι τῷ τοῦ μητροπολίτου θρόνῳ καὶ τῷ κοινῷ τῆς ἐκ-
 κλησίας μάλιστα· ποῖος γὰρ ἀκούσας αὐτὰ ἐπαινέσει ἢ τῶν τῆς ἱεράς
 τάξεως ἢ τῶν ἔξω; ἔρημά εἰσι παντελῶς ταῦτα καὶ ἔξω τῶν ἱερῶν
 κανόνων καὶ νόμων καὶ γὰρ μέχρις ἂν ἢ ἐλευθέρα ἢ ἐπισκοπή, ἔχει
 ἄδειαν ὁ μητροπολίτης καὶ ἐκεῖ παραγίνεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν εἰσοδημά-
 των αὐτῆς λαμβάνειν, ὅταν δὲ ἔχη ἐπίσκοπον, οὐδεμίαν ἄδειαν ἔχει
 ὁ μητροπολίτης τοιοῦτόν τι ποιεῖν, ἀλλ' ὡσπερ ἐστὶν ὁ μητροπολίτης
 εἰς τὴν μητρόπολιν, οὕτω καὶ ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἐπισκοπὴν, καὶ
 ἀρκεῖται ἕκαστος τοῖς ἰδίοις· εἰ γὰρ ἦν τοῦτο συγκεχωρημένον παρὰ
 τῶν κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησίας, ὅπερ αὐτὸς λέγεις καὶ ἀπαιτεῖς, τοῦτο
 καὶ ἡμῖν ἦν ἂν ἀποδεκτόν. οὐδεμία γὰρ τῶν μητροπόλεων ἔχει τοσαύ-
 την πτωχείαν, ὅσην ἔχει ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἐμέλλομεν καὶ ἡμεῖς
 εἰς τὰς ἐκκλησίας παραγίνεσθαι ἢ συνεχῶς ἢ καὶν ἅπαξ καὶ ἀπαιτεῖν
 φόρους καὶ τέλη, ἀλλ' οὐδὲν ποιοῦμεν αὐτὸ, ἐπεὶ οὐκ ἐνδέδοται. εἴτα
 εἰς ἐπιδημίας αὐτὸς εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ὄντος ἐπισκόπου, τίς ὑποκείσα-
 ται τῷ ἐπισκόπῳ ἢ τῶν κληρικῶν ἢ τῶν ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν; τίς
 δέξεται τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἢ τὸν λόγον καὶ τὴν εἰσήγησιν; πάντες φεύ-
 ξονται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ σοὶ ἀκολουθήσουσι, καὶ τοῦτον οὕτω κενὸν κα-
 ταλείψουσιν. ὁρᾷς γοῦν, πῶς οὐκ ἔστι καλὸν, τὸν μητροπολίτην εἰς τὴν
 ἐπισκοπὴν παραγίνεσθαι ὄντος ἐπισκόπου, δι' ἃ καὶ τοῖς θεοῖς κανό-
 σιν αὐτὸ ἀπηγόρευται· ἄφες τοῦτο ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ μήτε αὐτὸς ἐπι-
 δημήσης ἐκεῖ, μήτε μὴν πέμψης καὶ ἀπαιτήσης, οὐδὲν γὰρ σοὶ ὀφεί-
 λει ἕτερον, εἰ μὴ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ὃ ἂν προαιρέθῃ, εἴτε πολὺ, εἴτε
 ὀλίγον, καὶ ἵνα σοὶ παρέχῃ τιμὴν καὶ ἀγάπην καὶ πνευματικὴν εὐπεί-
 θειαν, ὡς μητροπολίτη αὐτοῦ, καθὼς λέγουσιν οἱ κανόνες, ὑποκείσθαι
 τοῖς μητροπολίταις οἱ ἐπίσκοποι, οὐ μὴν οὕτως, ὡς ἂν ἐθέλῃς αὐτός.
 εἰρήνευε γοῦν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθήμενος, καὶ μηδὲν ἀκού-
 σω, ὅτι ποιεῖς ἢ εἰς αὐτὸν ἢ εἰς ἕτερον τῶν ἐπισκόπων σου τοιαῦτα, σκάν-
 δαλα γὰρ προξενούσιν ἅτοπα ὄντα. τοῦτο δὲ ἐγράφη καὶ ἐν τῷ ἱερῷ κώ-
 δικι εἰς ἀσφάλειαν τοῦ ἐπισκόπου καὶ μνήμην τῶν γραφέντων σοὶ καὶ
 πρόσθε ἀπὸ τοῦ νῦν. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητας †.

† Ἔῖχε καὶ διὰ τῆς τιμῆς πνευματικῆς
 χειρὸς τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. ε' †.

CCOXLIX. (6890—1381) novembri. ind. V.

*Promissio Georgii Apelmene ad officium praefecti sacello episcopatus Cii
euecti.*

† Ἐπει δὲ παναγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, ὁ οἰκου-
νικὸς πατριάρχης, ὀδηγηθεὶς ἐκ Θεοῦ εὐεργέτησέ μοι καὶ προεβίβασέ
με εἰς τὸ τοῦ σακελλίου τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Κίου ὑφῆκιον,
ἤδη καὶ αὐτὸς εὐχαριστῶν τῇ μεγάλῃ ἀγισούνῃ αὐτοῦ ὑπόσχομαι διὰ
τοῦ παρόντος μου γράμματος, ἵνα εὐρίσκωμαι διὰ παντός εἰς τὸν ὄρι-
σμὸν καὶ τὸ θέλημα καὶ τὴν ὑποταγὴν τῆς μεγάλης ἀγισούνης αὐ-
τοῦ, ἀποπληρῶν μετὰ πάσης προθυμίας τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ, εἰρηني-
κῶς διακείμενός πρὸς πάντας καὶ ἀνενοχλήτως καὶ πάσαν ἀπονέμων
τὴν τιμὴν καὶ ἀγάπην καὶ ὑποταγὴν πρὸς τὸν καλόγηρον αὐτοῦ τὸν
ἐκείσε εὐρισκόμενον· εἰ δὲ οὐ ποιῶ, καθὼς ὑπόσχομαι, ἵνα εὐθύνω-
μαι μὴ μόνον εἰς τὸ ὑφῆκιόν μου καὶ τὴν τιμὴν, ἣν μοι εὐεργέτησε,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἱερωσύνην μου. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγεγόνει καὶ ἡ
παροῦσά μου ὑπόσχεσις μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ε' †.

† Ὁ σακελλίου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκο-
πῆς Κίου πρεσβύτερος Γεώργιος ὁ Ἀπελμενέ †.

CCCL. (6890—1381) novembri. ind. V.

Promissio presbyteri Georgii Panormeni.

† Ἐγὼ Γεώργιος ὁ Πανορμηνὸς ὑπόσχομαι ἔμπροσθεν τοῦ παν-
αγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὅτι ἐὰν εὐ-
ρεθῇ μετὰ παραστάσεως, ἵνα λάβω παρὰ τινος δούκατα εἰς τὴν δου-
λίαν αὐτοῦ, ἢ νὰ τὸν ἀναγκάσω εἰς ἕτερόν τι, ἢ γουὸν φατὴν ἢ ποτὸν,
ἵνα ἐμφανιζομένης τῆς παρούσης μου ὑποσχέσεως ζημιουῦμαι καὶ τὴν
βώγαν, πανθάνω δὲ εἰς τὴν ἱερωσύνην μου τιμωρίαν, ἣν ἂν διακρί-
νει ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης καὶ αὐθέντης ἡμῶν, ὁ οἰκουμενι-
κὸς πατριάρχης. ἐγεγόνει ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις κατὰ μῆνα
νοεμβρίου, ἰνδ. ε' †.

† Ὁ εὐτελής ἱερεὺς Γεώργιος καὶ θηρορὸς
τοῦ πατριαρχικοῦ καιλήου ὁ Πανορμηνός †.

CCCLI. Sine anno.

Metropolitae Mesembriae committuntur monasteria patriarchalia curanda in eius dioecesi.

† Ἐδόθη διὰ τιμίας πατριαρχικῆς γραφῆς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Μεσημβρίας τὰ ἐν τῇ Μεσημβρίᾳ πατριαρχικά μοναστήρια, τὸ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Ἀκροπολίτου, τὸ τῆς Ἐλεούσης, τὸ τῆς Ἁγιοσορειτίσσης καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Βλασίου, ἵνα κρατῆ ταῦτα ὡς πατριαρχικά ἐφ' ὄρα τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ ἱερουργῆ καὶ χειροτονῆ καὶ ἀνακρίνη τοὺς ἡγουμένους καὶ εἰσάγῃ καὶ ἐξάγῃ, οὓς ἂν διακρίνη, καὶ μνημονεύηται ἐν αὐτοῖς μετὰ τὸ μνημόσυνον τὸ πατριαρχικόν, ἄνευ μόνων τῶν διευτῶνων· ἐν αὐτοῖς γὰρ μόνος ὁ πατριάρχης ὀφείλει μνημονεῦσθαι †.

CCCLII. (6890—1382) 2. martii. ind. V.

Indicatio hieromonachi Germani monasterii Coemidii.

† Μηνὶ μαρτίῳ, β', ἰνδ. ε', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, παρόντων τῶν τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων, τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος, τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος, τοῦ πρωτεχθίκου καὶ λοιπῶν θεοφιλεστάτων ἀρχόντων, τοῦ λογοθέτου, τοῦ ὑπομνηματογράφου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἱεράς καταστάσεως καὶ τοῦ δευτερεύοντος τῶν ἱερέων καὶ ἐτέρων πολλῶν, ὁ ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ Κοσμειδίου ἱερομόναχος Γερμανὸς ὁ καὶ ἐκκλησιάρχης ὡμολόγησε παραστάς, ὅτι συνήντησεν αὐτῷ ὁ ἀρχων τῶν μοναστηρίων καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἦ φέρετε εἰς τὸ πατριαρχεῖον τὸ σῦνηδες κρασίον, ἢ ἔχω ὑμᾶς ἐξ ὀρισμοῦ τοῦ πατριάρχου ἀργούς τῆς ἱερωσύνης, ἕως ἂν φέρητε αὐτό· ὁ δὲ τὸν λόγον τοῦτον ἀκούσας παρὰ τοῦ ἀρχοντος τῶν μοναστηρίων ἀπελθὼν εἶπε τοῦτον τῷ ἡγουμένῳ αὐτοῦ †.

CCCLIII. (6890—1381) 23. novembris. ind. V.

Metropolita Perithesorii excommunicatur.

† Μηνὶ νοεβρίῳ, εἰκοστῇ τρίτῃ, ἰνδ. πέμπτης, προκαθημένης τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν τοῖς κελλοῖς αὐτῆς τοῖς ἐν τοῖς δεξιῶς κατηγορουμένοις, συναδριαζόντων αὐτῇ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέτιμων, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Οὐγγροβλαχίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ

Νικομηδείας, τοῦ Ἀρατζίας, τοῦ Λαοδικείας, τοῦ Πέργης καὶ Ἀτταλίας, τοῦ Ποντογρακλείας, τοῦ Αἴνου, τοῦ Μεσημβρίας, τοῦ Δέρκω, τοῦ Χαμᾶ καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀγγιάλου, ἐλαλήθησαν αἰτιάματα κατὰ τοῦ μητροπολίτου Περιθεωρίου, κυρ Δωροθέου, καὶ ἄλλα μὲν πολλά, τὸ δὲ πρῶτον καὶ μέγιστον, ὅτι δι' αἰτίας τινὰς περιορισθεὶς ὁρισμῶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος εἰς τὸν πύργον τῶν Πόρων, εἶτα ἐκείθεν φυγῶν οὔτε εἰς τὴν ἁγίαν βασιλείαν αὐτοῦ ἠθέλησεν ἀναδραμεῖν καὶ ζητῆσαι βοήθειαν, οὔτε εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, μάλιστα καὶ τὴν ἱερὰν σύνοδον, ἀλλ' εἰς τοὺς Τούρκους ἀναδραμῶν καὶ δύναμιν λαβὼν ἐκείθεν μετ' ἐξουσίας τυραννικῆς ἐπελάβετο τῆς ἐκκλησίας Περιθεωρίου, καὶ ταῦτα γραψάσης ἐκεῖ πρότερον τῆς ἡμῶν μετριότητος, μὴ ὄλως τοῦτον προσδέξασθαι, τοὺς ἐκεῖ χριστιανοὺς, ὡς εἰς τοὺς Τούρκους παραγενόμενον, οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ ὄντι καὶ κατὰ τὸ Περιθεωρίον γενομένην καὶ δις καὶ τρίς ἔγραψεν αὐτῷ, ἵνα ἐλθὼν ἐνταῦθα κριθῆ σινοδικῶς, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ὄλως· καὶ ὅτι μετὰ τῶν Τούρκων ἐποίησε συμφωνίαν, ἵνα ὅσα ἂν προσφύγωσιν αἰχμάλωτα εἰς τὸ Περιθεωρίον, παραδιδῶ ταῦτα αὐτὸς πρὸς τοὺς Τούρκους, ὃ καὶ ἐποίησε πολλάκις κατὰ τὴν συμφωνίαν αὐτοῦ. τὰ μὲν οὖν ἄλλα τῶν κατηγορημάτων αὐτοῦ ἐξετάσεως δεόμενα καὶ τοῦ αὐτὸν ἐκείνον παρῆναι δεῖν καὶ ἀπολογεῖσθαι, οὐκ ἔδοξαν ἰσχυρὰ σινοδικῶς τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἐπεὶ δὲ οἱ ἱεροὶ κανόνες διαγορεύουσιν οὕτως κατὰ ῥῆμα· „εἴ τις ἐπίσκοπος κοσμικοῖς ἄρχουσι χρησάμενος δι' αὐτῶν ἐγκρατῆς ἐκκλησίας γένοιτο, καθαιρεῖσθω καὶ ἀφοριζέσθω“, οὗτος δὲ οὐχ ἀπλῶς κοσμικοῖς ἄρχουσι χρησάμενος τοῖς χριστιανοῖς, ἀλλὰ τοῖς ἀσεβέσι προσφοιτήσας καὶ δύναμιν ἐκείθεν λαβὼν ἐπελάβετο τῆς ἐκκλησίας, ὡς πᾶσιν ἐστὶν ἀνωμολογημένον καὶ γνώριμον, καὶ οὐ δεῖται παραστάσεως ἢ ἀποδείξεως· φανερῶς γὰρ ἔλεγεν ἐκεῖνος ἐνώπιον πάντων, τοὺς Τούρκους ἔχειν καὶ βασιλεῖς καὶ πατριάρχας καὶ προστάτας ἰδίους, ὡς καὶ τὸ ἔργον ἔδειξε τοῖς λόγοις συμμαρτυροῦν, οὐδὲ αὐτοῦ δυναμένου τοῦτο ἀρνήσασθαι, διεγνώσθη καὶ ἀπεφάνθη παρὰ πάσης τῆς θέλας καὶ ἱερᾶς συνόδου, ἐπιψηφισαμένης καὶ βεβαιωσαμένης τοῦτο καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ ἀπόντα τοῦτον καθηρημένον εἶναι διὰ βίου παντός καὶ τέλεον ἀποκεκομμένον τοῦ ἱερατικοῦ καταλόγου καὶ τοῦ τῶν ἀρχιερέων χοροῦ· εἰ δὲ καὶ ἔτι περιπατεῖ πλανώμενος μετὰ Τούρκων,

καὶ ἀφωρισμένον εἶναι, ἕως ἂν ἰλθῶν ἐνταῦθα καὶ τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ μετάνοιαν ἐνδειξάμενος ἐν μοναστηρίῳ ὡς ιδιώτης καθήσῃ, τὸν θεὸν παρακαλῶν ὑπὲρ ὧν ἑπταίσειν. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα παρασημασίσις ὑπογραφείσα παρὰ τε τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς θείας συνόδου δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας καὶ ἀγίας πατριαρχικῆς χειρὸς· Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Βασύτως καὶ διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀρχιερέων
 † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Κυζικίου Σεβαστασιανός †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας Ἀνθίμος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Ἀμασίας καὶ πρόεδρος Μηδείας Μιχαήλ †.
 † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Λαοδικείας Μακάριος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πέργης καὶ Ἀεταλείας Θεόφιλος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Πόντοηρακλείας Ἰωακείμ †. † Μάρκος, ταπεινὸς μητροπολίτης Αἴνου †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μεσημβρίας Ἀντώνιος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Δέρκω Παῦλος †. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Χαμά Γρηγόριος †. † Ὁ ταπεινὸς ἀρχιεπίσκοπος Ἀγχιάλου Ἰωσήφ †.

CCCLIV. (6890—1382) iulio ind. V.

Patriarcha monet metropolitan Thessalonicensem de iuribus patriarcharum.

† Γῶ Θεσσαλονίκης πιττάκιον πατριαρχικόν †.

† Ἰερώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ἠπέριτε καὶ ἔξαρχε πάσης Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργγέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ γῆ ἱερότητι. ἡ ἔγγραφος ἀναφορὰ τῆς σῆς ἱερότητος διεκομίσθη τῆ ἡμῶν μετριότητι καὶ ὑπανεγνώσθη καὶ ἐγνωρίσαμεν ἐξ αὐτῆς περὶ ὧν ἔγγραφες καὶ ὕσα ἀνέφερες. θαυμάζω γοῦν, πῶς κανόνας προφέρει ἀποστολικούς ἐν τοῖς πατριαρχικαῖς προνομίοις· ποῦ γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἀποστόλων ἡμέραις ἢ τῶν πατριαρχίων τάξις καὶ κατὰ τάξιν; ἀλλ' οἱ

μέν κανόνες τῶν ἀποστόλων ἀπλῶς περί πάντων τῶν ἐπισκόπων νομοθετοῦσιν, οἷς ὑπόκεινται καὶ οἱ πατριάρχαι ὡς ἐπίσκοποι, ὡς δὲ τῶν ἐπισκόπων πρῶτοι καὶ κεφαλὴ ἔχουσιν ἰδίους κανόνας, τοὺς ἐκτεθέντας ὕστερον παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, ἀφ' οὗ ἡ τάξις τῶν πατριαρχῶν ἐγένετο καὶ εἰς πέντε τμήματα ἢ οἰκουμένη ἐμερίσθη. καὶ εἰ βούλει μαθεῖν τὸ τοῦ πατριάρχου προνόμιον, ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης δ' συνόδου τοῦτο μαθήσει, τοῦ ἐνάτου τε φημί καὶ τοῦ ἑπτακαίδεκάτου, ἵνα μὴ μακρὸν ἀποτεινωμεν λόγον, ἐν ὀλίγοις γράμμασι κατὰ μέρος βουλόμενοι τούτους διεξιέναι. καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἀναιροῦσιν οὗτοι τοὺς τῶν ἀποστόλων κανόνας· πῶς γὰρ τοὺς μὴ λέγοντάς τι περὶ πατριάρχου; περὶ γὰρ τοῦ μήπω γεγονότος οὐδὲ νομοθετεῖν ἀνάγκην εἶχον οἱ ἀπόστολοι, ἀλλ' οἱ πατέρες νομοθετοῦσι καὶ τάξιν ὀρίζουσι καὶ τὸ προσήκον ἐκάστῳ προνόμιον δίδωσιν, ὅτε τὰ πατριαρχεῖα ἐτάχθησαν, καὶ οὐχ οἱ προειρημένοι μόνον κανόνες, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι πολλοί, οὔτινες καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀπονέμουσι τοῖς πατριαρχαῖς καὶ μάλιστα τῇ Κωνσταντινουπόλεως θρόνῳ, οὗ καὶ οἱ τῶν αἰοιδίμων βασιλέων ἐβεβαίωσαν νόμοι, καὶ ἡ ἐξ ἐκείνων τῶν χρόνων ἐπικρατήσασα σὺνήθεια, μέχρι τοῦ νῦν, ἥτις εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον ἦν, ἤρκει καὶ μόνη τὸ πρᾶγμα συνιστᾶν, τοσούτῳ χρόνῳ βεβαιωθείσα. ἀκουε δὲ καὶ τῶν νόμων ῥητῶς οὕτως λεγόντων· „πάντων, μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπειῶν, μοναστηρίων τε καὶ ἐκκλησιῶν ἡ πρόνοια καὶ φρονεῖς, ἔτι δὲ κρίσις καὶ κατάκρισις καὶ ἀιθήωσις τῇ οἰκείῃ πατριάρχῃ ἀνάκειται, τῇ δὲ Κωνσταντινουπόλεως προέδρῳ ἔξεστι ἐν ταῖς τῶν ἄλλων θρόνων ἐνορῖαις, ἐν οἷς οὐκ ἔστι προκαθιέρωσις ναῶν, σταυροπήγια διδόναι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς ἐν τοῖς ἄλλοις θρόνοις γινομένας ἀμφισβητήσεις ἐπιτηρεῖν καὶ διορθοῦσθαι καὶ πέρας ἐπιτιθέναι ταῖς κρίσεσιν“. εἰ γοῦν ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχαῖς ἔχομεν ἄδειαν τοιαῦτα ποιεῖν, πῶς ἐν τῇ ὑμετέρᾳ τοῦτο οὐκ ἔχομεν; εἰς τοῦτο δὲ οὐδὲ ἡ ἱερότης σου ἀντιλέγει· σπουδαίεις μὲν γὰρ ἀποδειξάι ὡς οὐκ ἔστιν ἄδεια τῇ πατριάρχῃ πάσας ἀνακρίνειν τὰς τῶν ἀρχιερέων κρίσεις· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τοὺς κανόνας προφέρεις καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ περιττοῦ καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἔγραψας, παρακατιῶν δὲ λέγεις, ὡς εἰ μὴ ἀναπαύοιτο ὁ καταδικασθεὶς, ἄδειαν ἔχει τότε πρὸς τὸν πατριάρχῃ ἀναδραμεῖν καὶ αὐτὸν μυχθάνοντα τὴν ἀπόφασιν ἀποφαίνεσθαι τὸ ποιητέον, εἰ γοῦν καινό-

τερον ἡμεῖς ἐποιήσαμεν; ἐκρίθη μετὰ τῶν Δοβρογενῶν αὐτόθι ὁ τι-
 μιώτατος ἱερομόναχος καὶ καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ
 ἁγίου Βασιλείου, κ̅ϛρ Δωρόθεος, καὶ καταδικάσθη καὶ μὴ ἀνακαυθεῖς
 τῇ καταδίκῃ ἀνέδραμεν ἐνταῦθα ἐκκλητῶν ποιησάμενος. τί γοῦν πα-
 ράλογον γέγονεν; ὅτι ἐγράψαμεν ἔλθειν αὐτοὺς ἐνταῦθα καὶ ἀντικρι-
 θῆναι τούτῳ; τὸ δὲ ἐρωτᾶν τὴν σὴν ἱερότητα περὶ τούτου οὕτε κα-
 νόνας, οὕτε νόμοι, οὕτε ἡ συνήθεια λέγει, ἀλλ' ἐμέλλομεν ἰδεῖν τὴν ἀπό-
 φασιν ἐγγραφὸν καὶ, εἰ μὲν ἦν δικαία καὶ νόμιμος, ἐβεβαιούτο ἂν
 καὶ παρ' ἡμῶν, εἰ δὲ ἄλλως εἶχεν, ἀνετρέπετο ἂν. καλῶς οὖν ἐποιή-
 σαμεν καὶ οὐδὲν παρεβήμεν τῶν δεδομένων ἡμῖν προνομίων, μᾶλλον
 δὲ πολλὰ συγκαταβαίνομεν τῇ φιλίᾳ χαριζόμενοι. περὶ δὲ τῶν μονα-
 στηρίων γράφει ἡ ἱερότης σου, ὅτι εἴπερ πράττει καὶ ὁ πατριάρχης
 ἐν τοῖς ὑπὸ σέ, τίς ἐστὶν ἡ διαφορά τῶν πατριαρχικῶν μοναστηρίων
 καὶ τῶν τοῦ μητροπολίτου; καὶ ἔστιν ἡ διαφορά, ὅτι σὺ μὲν οὐδύλιος
 μετέχεις ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς οὐδένα λόγον εἰπεῖν, ἐγὼ δὲ μετέχω
 καὶ εἰς τὰ σά, ὥστε κρίνειν καὶ ἀνακρίνειν καὶ κατακρίνειν καὶ
 ἀθροῦν, καθὼς καὶ οἱ κανόνες λέγουσιν καὶ οἱ νόμοι, οὓς ἄνωθεν
 εἴπομεν, καθὼς ὑπόσχονται οἱ ἀρχιερεῖς ὑποτάσσεσθαι κατὰ πάντα
 τῷ πατριάρχῃ· ὅτι δὲ λέγεις, ἄλλοι μὲν παρεκίνησαν εἰς ταῦτα, θαυ-
 μάζω λίαν, πῶς τοῦτο λέγεις· οὐδὲ γὰρ ἔπρεπεν ὅλως παρὰ σοῦ τοῦτο
 λεχθῆναι· πόση γὰρ ἀπὸ τούτου τικτεται ἕβρις, φανερόν, σιωπῶ δὲ
 διὰ τὴν φιλίαν, τὸ δὲ λέγειν, ἔχειν σὲ πολλὰς ἐπιθέσεις, καὶ διὰ τοῦτο
 συγκαταβαίνειν ἡμᾶς εἰς ταῦτα, ἵνα μὴ λοπῆ, ὡς ἔοικεν, ἀγνοεῖν ποιεῖ
 τὴν σὴν ἱερότητα τὰς ἡμετέρας ἐπιθέσεις καὶ πειρασμοὺς καὶ τὰς
 καθ' ἑκάστην ὑγλήσεις μυριοπλασίους οὕσας τῶν σῶν. ἀλλ' ἰδοὺ γί-
 νωσκε, ὡς οὐδὲ τῶν τοιούτων ἡμεῖς ἐλευθέροι, καὶ γινώσκεις ταῦτα
 ἀκριβῶς. καὶ περὶ μὲν τούτων ἀρκούντως εἰρήκαμεν. ὁ δὲ ἱερεὺς ὁ
 Ἀλληλούϊας ἔγραψεν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα τὴν ὑπόθεσιν, ἣν ἔχει
 καὶ δι' ἣν αἰτίαν ἤργησας αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης, καὶ οὐδὲν μοι δοκεῖ
 εὐλογος· ἀλλ' εἰ μὲν ἔστιν ἄλλο τι, γινώριμον γενέσθω ἡμῖν παρὰ τῆς
 σῆς ἱερότητος, εἰ δὲ αὐτὸ μόνον ἔστιν, ὁ καὶ αὐτὸς ἀναφέρει καὶ
 παρ' ἐτέρων ἤκουσα πολλῶν, γενέσθω, καθὼς λέγουσιν οἱ κανόνες περὶ
 τούτου. „ὁ λέγων γάρ, φησιν, ἐπίσκοπος, ὡς εἰ ἐξομολογηθῆι τις αὐτῷ
 πταίσμα, τῆς καινωνίας αὐτὸν ἐκβάλλοι, οὐ πὶ τεοθήσεται μόνος κατ'
 αὐτοῦ μαρτυρῶν ὁ ἐπίσκοπος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συκοινωνεῖν ἐκείνῳ

ἀναγκασθήσεται, εἰ δὲ δεινοπαθῶν τὴν συνείδησιν καὶ σκανδαλιζόμενος, οὐ βούλεται τούτῳ κοινωνεῖν, ἐφ' ὅσον χρόνον τούτῳ οὐ κοινωνεῖ, μηδὲ οἱ ἄλλοι τούτῳ ἐπισκόποι κοινωνεῖτωσαν." ἡ δὲ Ἰουστινιάνειος νεαρά· „πασί, φησί, τοῖς ἐπισκόποις καὶ πρεσβυτέροις ἀπαγορευόμεν χωρίζειν τινὰ τῆς ἁγίας κοινωνίας, πρὶν ἂν ἡ αἰτία δειχθῇ, δι' ἣν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες τοῦτο γίνεσθαι κελεύουσιν· εἰ δὲ τις παρὰ ταῦτα τῆς ἁγίας κοινωνίας χωρίσει τινὰ, ἐκεῖνος μὲν, ὃς ἀδίκως τῆς κοινωνίας ἐχωρίσθη, λυόμενος τοῦ χωρισμοῦ ὑπὸ τοῦ μείζονος ἱερέως τῆς ἁγίας ἀξιούσθω κοινωνίας, ὁ δὲ ἀδίκως ταύτης χωρίζαι τολμήσας, ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὑφ' ὃν τέτακται, χωρισθήσεται, ἐφ' ὅσον ἂν χρόνον ἐκεῖνος συνίδη, ἵνα ὑπερ ἀδίκως ἐποίησε, τοῦτο δικαίως ὑπομείνη." τούτων οὕτως εἰρημένων ἀκολουθῶν καὶ ἡμεῖς τούτοις συμφηφιζόμεθα, προτιμωτέρως θέμενοι τοὺς τε κανόνας καὶ τοὺς νόμους καὶ αὐτὸ τὸ δίκαιον τῆς φιλίας. οὐδὲν ἔστι καλόν, οὐδὲ δίκαιον ἐναντιοθεῖσθαι τὴν σὴν ἱερότητα τῷ πατριάρχῃ καὶ ἀντιλέγειν καὶ δοκεῖν φιλονεικίας εἶναι καὶ σκάνδαλα μέσον ἡμῶν· τοῦτο γὰρ οὔτε πρότερον ἦν ποτε, οὔτε νῦν πολλῶ μᾶλλον δεῖ γίνεσθαι, ἀλλὰ τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐπόμενος εἰρήνευε μετὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ στέργε τὰ παρ' αὐτοῦ παρακελευόμενα, ἐπειδὴ λίαν ἀποδέχομαι τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἀνενόχλητον. καὶ ταῦτα εἰς τὴν σὴν ἱερότητα, πρὸς ὃν ἔχω τοσαύτην φιλίαν· καὶ οὕτω διάκειμαι, καθὼς καὶ αὐτὸς γινώσκεις, τὸ δὲ δοκεῖν εἶναι σκάνδαλον μέσον τοῦ θεσσαλονίκης καὶ τοῦ πατριάρχου καὶ ἀπρεπὲς ἔστι καὶ εἰς σκάνδαλον τῶν πολλῶν ἀφορᾶ, καὶ οὐκ εἰς οἰκοδομήν τῆς ἐκκλησίας καὶ καταρτισμὸν, ἀλλ' εἰς καθαίρεσιν. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ εἴη μετὰ τῆς σὴς ἱερότητος μὴνί σου λίαν ἰνδ. ε' †.

CCCLV. (6891—1382) septembri. ind. VI.

Synodus decernit, Elisium aliquae loca a metropolitae Chersonis restitucantur esse metropoli Singulacae.

† Ὁ ἱερωτάτος μητροπολίτης Σουγδαίας καὶ Φυλλῶν καὶ ὑπερίτιμος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργὸς συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι, καθημένη συνοδικῶς ἔγκλησιν ἐποίησατο κατὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Χερσονόσου καὶ ὑπερίμου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ συλλειτουργοῦ, εἰπὼν, ὡς ἡ Ἑλλάς ἦν μὲν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἑνορίας

αὐτοῦ τοῦ Σουγδαίας τῇ αὐτῆς ἐπαρχίᾳ ὑποκειμένη, καὶ πάντες οἱ ταύτης ἀρχιερεῖς ὑφ' ἑαυτοῦ εἶχον καὶ ταύτην, καὶ πνευματικῶς ἐπέσκεπτοντο, ὁ δὲ Χερσῶνος πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐνταῦθα ἐλθὼν ἐπὶ τοῦ χρηματίσαντος πρὸ ἡμῶν πατριάρχου καὶ λόγους εἰπὼν, οὓς ἐβούλετο, ἐδικαιώθη παρὰ πάντα δίκαιον λόγον διὰ γράμματος πατριαρχικοῦ, αὐτοῦ ἀπόντος καὶ μηδὲν εἰδότες περὶ τούτου, καὶ ἔλαβε τὴν Ἐλισσον καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία καὶ κατέχει. ζητεῖ τοίνυν αὐτὸς ἀρτίως ἀντικρηθῆναι τούτου συνοδικῶς καὶ λαβεῖν ὅπερ ἔχει δίκαιον. παρῶν δὲ καὶ ὁ Χερσῶνος καὶ ἀπολογήσασθαι προτραπεῖς πρότεινε τὸ γεγονός αὐτῷ συνοδικόν δικαίωμα παρὰ τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου, διαλαμβάνον ἕλεον μόνον καὶ συμπάθειαν πρὸς αὐτόν, ὡς πτωχῆς οδοῦ τῆς κατ' αὐτόν ἐκκλησίας καὶ ἀπόρου καὶ ἐνδεοῦς καὶ διὰ τοῦτο δικαιοῦν αὐτόν, ὥστε κατασχεῖν τὴν εἰρημένην ἐνορίαν. διεγνώσθη τοίνυν τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῶσι καὶ ὑπερείμοις, τῷ Ἡρακλείᾳ, τῷ Θύγγροβλαχίᾳ καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Νικομηδείας, τῷ Λαοδικείας, τῷ Κοτυαίῳ, τῷ Ἔοθίας καὶ τῷ Ζηκχίας, μὴ εἶναι δίκαιον τὸ εἰρημένον γράμμα, ἀλλὰ καταλειμμένον εἶναι καὶ ἄκορον, ὡς οὐ νομίμως οὐδὲ κανονικῶς γεγονός· οἱ γὰρ ἱεροὶ κανόνες ἀναφαιρέτους τὰς παροικίας μένειν διωρτσαντεῦ ἐκάστης ἐπαρχίας καὶ ἐπισκοπῆς καὶ μάλιστα, εἰ τριακονταστῆς νομῆ προεχώρησεν· εἰ γὰρ τοῦτο δώσομεν, ἀφαιρεῖν μὲν ἀπὸ μίας ἐπαρχίας, προστιθέναι δὲ τῇ ἑτέρᾳ, πάντα ἄνω καὶ κάτω γενήσεται, καὶ πρὸς κατάλυσιν ἔσται τῆς ἀρχῆθεν καταστάσεως, καὶ ἀταξίας καὶ συγχύσεως ἔσονται πάντα μεστὰ, καὶ τὸ μέγα χρῆμα τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας ἀφανισθήσεται, καὶ μισαδελφία προχωρήσει μέσον τῶν ἀρχιερέων, τῶν διδασκάλων τῆς εἰρήνης, ἀναγκαῖον δὲ διεκρίναμεν ἐξετασθῆναι τὴν ὑπόθεσιν καὶ κατέχειν τὴν δηλωθεῖσαν ἐνορίαν τὸν καὶ πρότερον ταύτην κατέχοντα. ἐπεὶ τοίνυν τοῦ γράμματος καταλυθέντος ἀπηγγεήθη ὁ Χερσῶνος παραγαγεῖν δικαιώματα ἢ μάρτυρας καὶ ἀποδείξει, ὅτι τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἡ Ἐλισσος, καὶ οὕτω λαβεῖν αὐτὴν, ὁ δὲ οὐκ εἶχεν οὐδεμίαν παράστασιν εἰς τοῦτο, ἀλλὰ λόγους μόνον ἔλεγε καὶ διαβεβαιοῦτο, ἐξ ἀμνημονευτῶν χρόνων εἶναι δίκαιον αὐτοῦ ἐνοριακόν, ἐξ ἀνάγκης ἐδικαιοῦτο ὁ Σουγδαίας καὶ ἀπὸ τούτου μόνου, ἐκ περιουσίας δὲ καὶ ἀσφαλείας ἕνεκεν πλείονος ἀπηγγεήθη παραγαγεῖν αὐτὸς τὰς ἀποδείξεις, καὶ παρήγαγε μὲν κατ' γράμματα

τοῦ ἀγιωτάτου καὶ ἀοιδίμου πατριάρχου, κυροῦ Φιλοθέου, πρὸς τὸν τοῦ Χερσῶνος καλόγηρων ἐπιπηδήσαντα τῆ Ἐλισσῶ, βάρος καὶ ὀργὴν ἀπειλοῦντα κατ' αὐτοῦ, ἐὰν μὴ ἐξέλθῃ συντόμως ἐκεῖθεν, ὡς ὑποκειμένης τῷ Σουγδαίας τῆς ἐκκλησίας ταύτης, παρήγαγε δὲ καὶ μάρτυρας ἀξιοπίστους, τὸν τε μοναχὸν τὸν λεγόμενον Σκάνταριν, γέροντα ἀνθρώπου καὶ τοῖς μέρεσιν ἐκείνοισ ἐγγρονίσαντα καὶ ἀκριβῶς πάντα εἰδότα, καὶ τὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον καὶ Μιχαὴλ τὸν Μελισσηνὸν, οἵτινες ἐξυπηρετοῦντο τῷ Σουγδαίας ἐκείνῳ, κῦρ Εὐσεβίῳ, οἱ μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ ὠμολόγησαν, ὅτι τοῦ Σουγδαίας ἦν ἡ Ἐλισσῶ· ὁ κῦρ Λουκάς γάρ ἐκεῖνος ὁ Σουγδαίας ἐχειροτόνησε καὶ ἐπίσκοπον ἐν αὐτῇ, ὅς καὶ πολλὰ γηράσας, παρὰ τοῦ Σουγδαίας ἀνεκρίνετο πάντοτε ἕως τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ὡς αὐτῷ ὑποκείμενος· ὁ δὲ Σκάνταρις προσέθηκε καὶ ὅτι ἐπέκεινα τῶν ἐβδομήκοντα χρόνων γινώσκει ὑποκειμένην εἶναι τὴν Ἐλισσῶν τῇ Σουγδαίᾳ. διέγνω τοιγαροῦν καὶ ἀπεφήνατο συνοδικῶς ἡ μετριότης ἡμῶν, ὡς ἂν κατέχη καὶ αὐθις ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σουγδαίας καὶ Φούλλων καὶ πᾶς ὁ μετ' αὐτὸν ἀρχιερεὺς τῆς ἐκκλησίας ταύτης κατὰ διαδοχὴν τὴν Ἐλισσῶν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία καὶ πᾶσαν τὴν ἐνορίαν αὐτῆς, ὡς ὑποκειμένην τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἔχειν ἄδειαν ποτε τὸν Χερσῶνος ἀντιποιεῖσθαι ταύτης, ἀλλ' ἀργὸν εἶναι καὶ καταλελυμένον, ὃ ἐπιφέρεται δικαίωμα τοῦ χρηματίσαντος πατριάρχου, ὥσπερ ἂν εἰ μηδὲ ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ πάντοθεν ἀναφάνη, οὐ πρὸ τριάκοντα μόνων χρόνων, ἀλλὰ καὶ πρὸ πολλῷ πλείονων κατὰ διαδοχὴν μέχρι τοῦ νῦν κατέχεσθαι ταύτην παρὰ τῶν κατὰ καιροῦς Σουγδαίας ἀρχιερέων καὶ ὅτι τὸ πρὸ ἐκείνου τοῦ κυροῦ Λουκά ἀδηλὸν ἐστὶ, τίνος ἦν ἡ ἐνορία αὐτῆ, μηδενὸς ὄντος τοῦ τοῦτο εἰδότος· καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπολέλυται καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ διάγνωσις καὶ ἀπόφασις τῆς ἡμῶν μετριότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μῆνι Σεπτεβρίῳ ἰνδ. ε' †.

CCCLVI. (6891—1382) septembri ind. VI.

Promissio hieromonachi protosyncelli Myronis.

† Ὑπόσχεσις τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλλου †.

† Ἐπεὶ παρεκάλεσα τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἵνα ὀρίσῃ καὶ ἀπολυθῶ τοῦ περιορισμοῦ, καὶ

ὕπαγω εἰς τὴν Τραπεζοῦντα, καὶ ὤρισεν ἀπὸ τῆς ἐλεημοσύνης αὐτοῦ, καὶ ἀπελόθην, ἀπητήθην δὲ, ἵνα δῶ ὑπόσχεσιν ἔγγραφον περὶ τῶν λαλουμένων κατ' ἐμοῦ, τὸ παρόν μου ποιῶ ὑποσχετικὸν γράμμα, δι' οὗ καὶ ὑπόσχομαι, μηδέποτε συγκροτῆσαι τὸν βασιλεῖα τῆς Τραπεζοῦντος εἰς ἄπερ βούλεται ποιῆσαι πρὸς κατάλυσιν τῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἐὰν βουληθῆ προβιβᾶσαι τὴν μητρόπολιν ἢ εἰς ἀρχιεπισκοπὴν, ἢ εἰς πατριαρχεῖον, ἢ ἀναγκάσῃ γενέσθαι χειροτονίαν εἰς τινὰ τῶν ἐκεῖ μητροπόλεων, ἐμποδίσω τοῦτο πάσῃ μου δυνάμει, ἵνα μὴ γένηται τι τοιοῦτον, μηδὲ ἐγὼ, ἐὰν με προσκαλέσωνται, θελήσω ποτὲ γενέσθαι· ἂν δ' εὐρεθῶ συνεργῶν ὅπως εἰς ἓν ἐκ τῶν προειρημένων ἢ λόγους ἢ ἔργους ἢ ὅποιωδήποτε τρόπον, ἵνα εὐθύνωμαι καὶ καταδικάζωμαι εἰς τὴν ἱερωσύνην μου, καθὼς ἂν διακρίνοι ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ πάρουσά μου ὑπόσχεσις δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου τῆς ε' ἰνδ. †.

† Ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος Μόρων ἱερομόναχος †.

CCCLVII. 6891 (1382) novembri. ind. VI.

Metropolita Cotyaei in metropolim Philadelphias transfertur.

† Ταῖς χηρευούσαις ἐκκλησίαις τῶν ἰδίων προστατῶν καὶ ποιμένων ἑτέρους ἐφιστᾶν ἀναγκαῖον ὁμοῦ καὶ ὠφέλιμον· τῇ τε γὰρ ἱερᾷ συνόδῳ χρέος ἐστὶν ὑφειλόμενον, μάλιστα δὲ τῇ ἡμῶν μετριότητι, τὴν τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας φροντίδα καὶ μέριμναν δεξαμένη παρὰ θεοῦ· καὶ ὁ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λόγος οὐ διαπесεῖται ποτε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ἔσται πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· ἐπεὶ γὰρ ἀνθ' ἑαυτοῦ καθέστησεν ἐκεῖνος τοὺς ἰδίους μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, τὴν οἰκουμένην ὅλην τῷ τοῦ εὐαγγελίου κηρύγματι σαγγενέουσοντας, οἵτινες ἐπισκόπους κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν κατέστησαν τὴν ἐκείνων σώζοντας διαδοχὴν, κατὰ δυνάμιν ἀλλήλους, κατὰ γενεὰν διαδεχομένους ἅπαντας καὶ διαδεχομένους εἰς ἑτέρις τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· οὕτω διὰ τῶν ἀρχιερέων, ὡς εἴρηται, καὶ ποιμένων μεθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ κύριος διηνεκῶς, ἐξ ἐκείνων προΐουσης τῆς θείας χάριτος καὶ τοῦ ἀγιασμοῦ διὰ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ τοῦ λοιποῦ ἱερατικοῦ καταλόγου πρὸς τὸν εὐσεβῆ τῶν χριστιανῶν

λαόν. ὅθεν καὶ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας τοῦ οὐκ οὐκ στερηθείσης ἀρχιερέως δίκαιον ἔκρινεν ἢ μετριότης ἡμῶν, ἕτερον ἐπιστήσαι ταύτη ποιμένα καὶ διδάσκαλον πρὸς ἁγιασμόν καὶ ὠφέλειαν τοῦ ἐκεῖ χριστωνόμου πληρώματος. συνδιασκεψαμένη τοιγαροῦν τοῖς συνεδριάζουσιν αὐτῇ ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερίμοις, τῷ Ἰρακλείας, τῷ Οὐγγροβλαχίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντι τοῦ Νικομηδείας, τῷ Λαοδικείας, τῷ Ἰκονίου, τῷ Χερσῶνος, τῷ Σουγδαίας, τῷ Γοτθίας καὶ τῷ Ζηκχίας, εὐδοκίᾳ καὶ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ τῆς ἐκκλησίας προαγωνιστοῦ καὶ προμάχου, μετέβηκε τὸν ἱερωτάτον μητροπολίτην Κοτυαεῖου κθρ εἰς τὴν εἰρημένην ἀγιωτάτην (τῆς) Φιλαδελφείας μητρόπολιν, ταυτόν δὲ εἰπεῖν εἰς τὴν Σάρδεων· ἐπεὶ γὰρ τῆ τοῦ καιροῦ καὶ τῶν πραγμάτων ἀνωμαλία αἱ Σάρδεις ἠφάνισθησαν, ὡς μηδὲ σχῆμα πόλεως περισώζειν, καὶ ἀποκατέστη διὰ συνοδικῆς πράξεως ἀντὶ τῆς Σάρδεων μητροπόλεως ἢ Φιλαδέλφεια, ὥστε καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὸν τόπον ἔχειν ἐκείνης καὶ τὰς ἐκείνης ἐπισκοπᾶς, ὑφ' ἑαυτὴν κεκτησθαι, ἀκολούθως καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ συνοδικῇ διακελεύεται πράξει, στέργουσα καὶ ἐπικυροῦσα ταύτην ὡς καλῶς γενοῦσαν. ὀφείλει τοίνυν ὁ ῥηθείς ἱερωτάτος μητροπολίτης Φιλαδελφείας, ὑπερίμιος καὶ ἐξαρχος πάσης Λυδίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργός, ἐπιλαβέσθαι τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας ταύτης καὶ πάντων τῶν ὀθενδήποτε διαφερόντων αὐτῇ ἐξ ἀρχῆς κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ λοιπῶν δικαίων καὶ προνομίων, καὶ παραινεῖν καὶ διδάσκειν τὸν ἐν αὐτῇ χριστωνόμον τοῦ κυρίου λαόν καὶ εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς τὰ φυχωφελῆ καὶ σωτήρια, ὡς λόγον ὑπὲρ αὐτῶν ἀποδώσων τῷ θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἔχων ἄδειαν ἱεουργεῖν ἐν αὐτῇ, ἀναγνώστας σφραγίζειν, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους προβιβάζειν καὶ πρεσβυτέρους χειροτονεῖν, καὶ μὴν καὶ ἐπισκόπους ἐν ταῖς ὑποτεταγμέναις ἐπισκοπαῖς τῇ Σάρδεων μητροπόλει, καθὼς δεδῆλωται, καὶ πάντα ποιεῖν ἀκωλύτως τὰ ἀρχιερατικά, ὀφείλων ἐγκαθιδρυθῆναι καὶ τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ τῆς κατ' αὐτὸν ἐκκλησίας ταύτης, ὡς γνήσιος μητροπολίτης Φιλαδελφείας καὶ ὧν καὶ ὀνομαζόμενος, ὀφειλόντων καὶ πάντων τῶν εὐρισκόμενων ἐν αὐτῇ κληρικῶν, ἱερωμένων, μοναχῶν, τῶν τῆς πολιτείας ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ χριστωνόμου πληρώματος τὴν προσήκουσαν ἀπονέμειν αὐτῷ τιμὴν καὶ αἰδῶ καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν καὶ ὑπέκειναι καὶ

ὑποτάσσασθαι αὐτῷ, ἐφ' οἷς ἂν ἔχει λέγειν πρὸς αὐτοὺς ἀφορῶσιν εἰς φοβικὴν αὐτῶν λυσιτέλειαν· ἡ γὰρ πρὸς αὐτὸν ὑποταγὴ καὶ εὐπειθεῖα πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναφέρεται καὶ δι' αὐτῆς ἀντικρυς πρὸς αὐτὸν τὸν θεὸν διαβαίνει, οὗ τὴν εἰκόνα φέρει ὁ ἀρχιερεὺς, μᾶλλον δὲ οὗ τὴν εἰκόνα φέρει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θρόνου κάθεται τοῦ Χριστοῦ, οἱ μὲν γὰρ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς καὶ διδάσκαλοι, καθὼς αὐτὸς ὁ κύριος εἶρηκεν, ἐπὶ τῆς Μωσαίως καθέδρας ἐκάθισαν, οἱ δὲ τῆς χάριτος καὶ τοῦ εὐαγγελίου μύσται, οἱ ἀρχιερεῖς τῶν χριστιανῶν καὶ διδάσκαλοι, ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θρόνου κάθονται τοῦ Χριστοῦ, ὡς οἱ τῆς ἐκκλησίας φασὶ διδάσκαλοι· τοὺς γοὺν τοσαύτης τιμῆς καὶ χάριτος ἡξιωμένους παρὰ θεοῦ καὶ προεδρίας, πῶς οὐ τιμᾶσθαι δίκαιον παρὰ πάντων; ὀφείλει γε μὴν ὁ εἰρημένος μητροπολίτης Φιλαδελφείας καὶ πάντα κατέχειν τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματα ἀκολόβωτα, ὅσα καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀρχιερεῖς κατεῖχον, μηδενὸς ἔχοντος ἄδειαν ἀφελεῖν καὶ ἀποσπᾶσαι μέρος τι ἀπὸ τούτων ἢ μικρὸν ἢ μέγα διὰ τινὰ τῶν ἀπάντων τρόπον· τὰ γὰρ τῷ θεῷ ἀφιερωθέντα ἀναπόσπαστα μένειν ὀφείλουσι καὶ ὁ τολμήρων ἐπιβαλεῖν αὐτοῖς πλεονέκτιν χεῖρα καὶ ἄρπαγα, τῇ τῶν ἱεροσύλων ὀπαχθήσεται καταδίκη καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπιτιμῶ ἀφορισμοῦ ὑποπεσεῖται ὡς ἱερόσυλος, κἂν ἐν ὁποιουδήποτε καταλόγῳ καὶ τάξει καὶ σχήματι γι' τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ εἰρημένῳ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας, ὑπερέμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Λυδίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ καὶ ἡ παρούσα συνοδικὴ αὐτῆς πράξις δι' ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς ἐνισταμένης ε' ἰνδ. τοῦ 574' ἔτους †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμῆς πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Νεῖλος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης †.

CCCLVIII. (6891—1382) novembri. ind. VI.

Anastasio Callisto committuntur iura patriarchalia curacula in ecclesia Iustiniana.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ ἰνδ. ε' ἐδόθησαν τὰ ἐν τῇ Προύτῃ καὶ πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς ἐξαρχικὰ καὶ πατριαρχικὰ πάντα δίκαια πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως κῆρ. Ἀναστάσιον τὸν Κάλλιστον, ὡς ἂν κατέχη

ταῦτα καὶ διοικῆ καὶ ἀπὸ παντός τοῦ περιερχομένου αὐτῷ δικαίου τὸ μὲν ἡμῶν τούτου πέμπτη εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, τὸ δὲ ἕτερον ἡμῶν λαμβάνη αὐτὸς χάριν τοῦ κόπου αὐτοῦ, καὶ τούτου χάριν ἢ παροῦσα ἐγεγόναι παρασημαίωσις †.

CCCLIX. (6891—1382) decembri. ind. VI.

Professio fidei Stephani da Monte et uxoris eius.

† Πιστεύομεν εἰς ἓνα θεὸν κ. τ. λ. πρὸς τούτοις ἀποβαλλόμεθα τὴν παρὰ τῶν Λατίνων γενομένην προσθήκην ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ, τὴν λέγουσαν, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον· πιστεύομεν γὰρ καὶ ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἀποβαλλόμεθα δὲ καὶ πάντα τὰ ἔθιμα αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν καὶ διαγωγὴν, ὅσα εἰσὶν ἔξω τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀποστολικῆς καὶ τῆς νομοθεσίας τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ στέργομεν καὶ φρονοῦμεν πάντα, ὅσα φρονεῖ ἡ ἁγία ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προσερχόμεθα ὀλοφύχως τῷ παναγιωτάτῳ ἡμῶν δεσπότη, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ τῇ περὶ αὐτὸν ἱερᾷ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ μὴνι δεκεβρίῳ ἰνδ. ε' †.

† Stefano da Monte † Στέφανος ταμοῦντε †.

Σίγνον	'Οργέντας
τῆς	γυναικὸς αὐτοῦ †.

CCCLX. (6891—1383) 20. Ianuarii. ind. VI.

Synodus condemnat quosdam clericos.

† Μηνι ἰανουαρίῳ κ' ἡμέρᾳ τρίτῃ ἰνδ. ε' †.

I. † Προκαθήμενου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνεδριαζόντων τῇ μεγίστῃ ἁγιοσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Οὐγγροβλαχίας, κυροῦ Ἀνθίμου καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Λαοδικείας, τοῦ Ἰκονίου, τοῦ Γοτθίας καὶ τοῦ ὑποψηφίου Μύρων, ὅπως διὰ γνώμης καὶ τοῦ Χερσῶνος πρὸς τὸν Λαοδικείας, ἔτι τε παρακαθήμενων καὶ τιμιωτάτων ἐξωκατακλήλων, παρισταμένων δὲ καὶ θεοφιλεστάτων δεσποτικῶν ἀρχόντων, παρήγαγεν εἰς τὸ μέσον ὁ τιμιώτατος μέγας χαρτοφύλαξ τὸ κατὰ τοῦ ἐπὶ τῶν κρίσεων πρεσβυτέρου τοῦ

Μαχητάρη παρόντος και αὐτοῦ οὕτως· ὡς καθημένου μου ἐν τῷ οἰκήματί μου ὄντων και ἐπισκοπειανῶν τῶν πλειόνων και ἐτέρων τινῶν ἱερέων ἦλθεν ὁ ἐπὶ τῶν κρίσεων μετὰ τινος Μιχαήλ τέκτονας και τοῦ ἐκείνου υἱοῦ και πρὸς ἐμὲ εἶρηκεν οὕτως· ὁ παρῶν Μιχαήλ καλὸς ἐστὶν ἄνθρωπος και συγγενῆς και φίλος ἡμέτερος, οὗτος δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὦν μέχρι τοῦ νῦν ἄζυξ και κτίζων εἰς τὴν Χρυσὴν Πύλην εὑρεν ἐκεῖ γυναῖκά τινα, ὄρφανὴν οὖσαν, ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Ἐνακασίων, και συνεβιβάσθη εἰδήσει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῷ λαβεῖν ἐκείνην γυναῖκα, ὄθεν και „δὸς ἐμοὶ βούλλαν, ὥστε τελέσαι τὴν ἱερολογίαν ἐπὶ τούτοις“ ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, „ὡς ἐξετάσων ἀκριβῶς περὶ τούτου, μήποτε ἢ ἡ ὄρφανὴ ἐκείνη εἶχεν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἐνακασίων ἄνδρα ἢ και γονεὺς ἔχουσα παρὰ τὴν γνώμην ἐκείνων βούλεται λαβεῖν ἄνδρα, ὅπερ ἐστὶ και αὐτὸ ἄθεσμον και τοῖς φιλευσεβέσι νόμοις ἀπηγόρευμένον. ὁ Μαχητάρης ἔφη, ὡς καλῶς ἐξετάσας ἐγὼ εὑρον τοῦτο νόμιμον και κανονικόν, και ἔσο' ἀφρόντιστος, δέχομαι γὰρ ἐγὼ τοῦτο ἐπάνω μου“ δὸς τοίνυν ἐμοὶ βούλλαν, και πιστευσόν μοι καλῶς μέλλοντι πράξαι. ὄντος μου δὲ αὐτῷ τὴν συνήθη βούλλαν και πάλιν παραγγειλάντος πράξαι τι νόμιμον και κανονικόν ἠβουλήθη και ὁ Παράδεισος ἀπελθεῖν μετὰ τῆς βούλλης ἐκεῖσε, καθὼς ἐστὶν ἀνεκὰθεν οὐνηθες. ὁ δὲ Μαχητάρης μοκτηρίσας αὐτὸν και ἐμπαίξας ἔφη· ὡς ἐστὶ δυνατόν, ἐξετάσαι σε πλέον και βέλτερον ἐμοῦ; και ἐκώλυσε τὸν Παράδεισον ἐκεῖσε ἀπελθεῖν, λαβὼν δὲ αὐτὸς τὴν βούλλαν και ἀπελθὼν ἄνωρ τῶν νυκτῶν συνέλεξε τὸν τοῦ Μιχαήλ υἱὸν τῆ θυγατρὶ τοῦ πατρὸς Γεωργίου τοῦ Βουτζᾶ τῆ καλογραία, ἣτις διὰ τὸ χωρισθῆναι τὸν ὄν ἔλαβε διὰ σταυρικῶν δεσμῶν ἄνδρα μέλλοντα ἀναχθῆναι εἰς ἱερωσύνην ἐνεδύσατο τὸ μοναχικόν σχῆμα, και ἦλθεν ὡς μοναχὴ ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνοδικῶς προκαθημένου, και ὕπεσχεθή εἶναι διὰ βίου παντός μοναχὴ, εἰσῆλθε δὲ και εἰς μοναστήριον, και ἦν ἐκεῖσε συναριθμουμένη ταῖς λοιπαῖς τῶν μοναχῶν ἐπέκεινα χρόνου ἑνός. ὁ δὲ Μαχητάρης ὠμολόγησε, ὡς οὕτως ἐποίησεν, εἶδατο δὲ τυχὲν ἀμπαθείας, ὡς ἀπατηθεὶς παρὰ τοῦ Μιχαήλ, φαρρήσας τῆ ἐκείνου φίλῃ και συγγενείᾳ. τούτων οὕτως ἔχόντων διασκεψάμενοι οἱ ἱερωτάτοι ἀρχιερεῖς και ὑπέρτιμοι ἀπεφάναντο γνώμη κοινῇ κατὰ τοῦ Μαχητάρη παντελῆ καθαίρειν, ὡς ἀνομόν τι και ἄθεσμον πράξαντος, ἣν δὴ καθαίρειν

ἐπεκύρωσε καὶ ἐβεβαίωσεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκου-
μενικὸς πατριάρχης. τοῦτου γὰρ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα συνο-
δικὴ παρασημείωσις †.

II. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπεφάνθη καὶ κατὰ τοῦ παπᾶ Βουτζᾶ τοῦ
πατρὸς τῆς ἀπεκδυσαμένης τὸ μοναχικὸν σχῆμα καθαιρέσει, ὡς συν-
εργοῦ ὄντος τοῦ τοιοῦτου ἀτολήτου μέχρι τοῦ νῦν γάμου, καίτοιγε
δυσχυριζομένου καὶ λέγοντος, ὡς δίχα τῆς βουλῆς καὶ τῆς γνώμης
αὐτοῦ ἐπραξε τοῦτο ἡ γυνὴ αὐτοῦ. ἦλθεν ὁ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιολόγων
Γεώργιος ὁ Μονοφάτζος, καὶ δεξάμενος ἀφορισμὸν ἀπήλεγξεν αὐτόν,
ὡς προαγωγὸς τῆς τοιαύτης πράξεως, συμπράττοντα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πράξει, ἀλλὰ καὶ τὸ προπίττακον, εἶπεν, ὡς ἐγράφη παρ'
αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐμφανισθὲν συνοδικῶς εὐρέθη, ὡς παρὰ τοῦ παπᾶ Βου-
τζᾶ ἐγράφη οἰκαιοχείρως. διὰ τοῦτο καὶ καθηρέθη παρὰ τῶν δηλωθέν-
των ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, ἐπιβεβαιουῦντος τῇ τοῦτων ἀπο-
φάσει καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρ-
χου, ὅθεν καὶ ἐπεστρώθη ἐν τῷ παρόντι κώδικι ἡ παρούσα συνοδικὴ
παρασημείωσις †.

III. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἤχθη εἰς τὸ μέσον καὶ ὁ παπᾶς Σάβας
ὁ Σπαρτηνὸς ὡς εὐλογήσας τετραγαμίαν μηδέποτε τοληθηείσαν, δε
καὶ ἀπελογήσατο καὶ εἶπεν ὡς ἐγὼ μὲν οὐκ ἐγίνωσκον τοιοῦτόν τι,
θαυρήσας δὲ τῇ ἐξετάσει καὶ ἀκριβείᾳ τοῦ παπᾶ Ἰωάννου τοῦ τὸν
σταυρικὸν ποιήσαντος δεσμὸν ἀπήρα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου
χαρτοφύλακος βούλλαν καὶ εὐλόγησα. ἐρωτηθεὶς δὲ ὁ παπᾶς Ἰωάν-
νης, ὅπως ἐποίησεν ἀνεξετάτως καὶ μὴ γινώσκων τὴν γυναῖκα τοῦς
σταυρικοῦς δεσμοῦς, ἐξείπεν, ὡς καὶ αὐτὸς δειλιάσας τὴν τοιαύτην πα-
ρανομίαν δέδωκε εἰκόνισμά (εἰς) τοῦς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ὁμώσαντες εἶπον,
ὡς ὁ πρῶτος ταύτης ἀνὴρ ἀπεβίω, ὁ δὲ γε δεύτερος διεζεύχθη ταύ-
της διὰ τινὰς αἰτίας συνοδικῶς καὶ θαυρήσας τοῦτοις ἐποίησα τοῦς
σταυρικοῦς δεσμοῦς. ὡς κακῶς τοίνυν ἐξετάσαντα καὶ ὡς οὐκ ἔδει
καὶ διὰ τοῦτο τὴν τετραγαμίαν ποιήσαντα ἀπεφάνητο κατ' αὐτοῦ ἡ
θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος παντελῆ καθαιρέσειν, ἐπιψηφίσαντες καὶ ἐπιβε-
βαιώσαντες ταύτῃ τῇ καθαιρέσει καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπό-

του, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου· ἐπεσχέθη δὲ καὶ ὁ παπᾶς Σπαρτηνός τῆς ἱερwsύνης ἐπὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἀπατηθεὶς τῇ τοῦ παπαῖ Ἰωάννου πράξει καὶ ἐξετάσει. διὰ τοῦτο ἐσημειώθη ἐνταῦθα ἡ παροῦσα συνοδικὴ ἀπόφασις †.

IV. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἡμέραν καὶ ὁ ἱερομόναχος Θεοδόσιος ὁ τοῦ Περιassoῦ, ὡς διὰ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ μέθην, ἐπισχεθεὶς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ ἀπερχόμενος καὶ ἱερουργῶν ἀργὸς ἔτι ὢν καὶ ἀσυγχώρητος, δεσ καὶ ἀπολογοῦμενος πρσεβάλετο πενίαν. κατὰ γοῦν τὴν τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων ἀκρίβειαν καὶ διὰ τὴν ἄμετρον αὐτοῦ διηνεκὴ μέθην ἔδοξε τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ὑπερτίμοις, μὴ ἔχειν αὐτὸν τὸν μοναχὸν τὴν ἱερwsύνην, ὡς χρυσοῦν ἐνώτιον ἐν βίνι ὕδρι, διὰ καὶ ἀπεφῆνατο κατ' αὐτοῦ παντελεῖ καθάρσειν, ἥτις καὶ ἐστέρχθη καὶ παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. διὰ τοῦτο ἐσημειώθη καὶ ἐνταῦθα †.

V. † Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπεσχέθη τῆς ἱερwsύνης ἐνιαυτὸν ἕνα ὁ ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Κωνηγοῦ παπᾶς, ὡς δίχα βούλλης εὐλογήσας τὴν τοῦ Ἀσάνη, τοῦ μεγάλου πριμικηρίου, θυγατέρα μετὰ τοῦ Ῥαοῦλ καὶ διὰ τὸ κεκωλυμένον ἐκ μέρους εἶναι τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον †.

CCCLXI. (6891—1383) 24. augusti. ind. VI.

Synodus condemnat protoparam Constantinum Cabasilam.

I. † Μηνὶ ἀγούστῳ, κδ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἰνδ. ἕκτης, προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν τοῖς κελλίοις αὐτοῦ τοῖς ἐν τοῖς δεξιοῖς κατηγουμενεῖσι, συνεδριάζοντων τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνη αὐτοῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Οὐγγροβλαχίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος τοῦ Νικημηδείας, τοῦ Μονεμβασίας, τοῦ Μύρων, τοῦ Λαοδικείας καὶ τοῦ Χαμᾶ, ἐχόντων καὶ ἄλλων ἀρχιερέων γνώμας ἀποδημούντων, ὁ ἀπὸ τῶν εὐλαβῶν ἐπισκοπειανῶν καὶ θυρωρῶν τοῦ πατριαρχικοῦ κελλίου πρεσβύ-

τερος και εκκλησιάρχης Γεώργιος ὁ Πανορμηνός παραστάς λιβέλλους
 κατηγορίας δέδωκε κατὰ τοῦ πρωτοπαπᾶ τῶν Βλαχερνῶν, Κωνσταντι-
 νου τοῦ Καβάσιλα, εἰπὼν, ὡς ἐπεὶ εὐσεβητέτην ὀρισμῶ δεσποτικῶ πα-
 τριαρχικῶ και ἐγενομένη ἐπισκοπειανός, ἀνάγκην ἔχω πάντα, ὅσα ἂν
 ἀκούσω κατὰ τινῶν ἱερωμένων, ἀναγγεῖλαι κατὰ τὸ χρέος μου, μήποτε
 ὑστερον γνωσθέντος τοῦ πράγματος ἄλλοθεν, εὖρω βάρος ἐγὼ, συνει-
 δῶς αὐταῖς τὰ ἁμαρτήματα και σιωπήσας. ὡσπερ οὖν και ἄλλα ἀνε-
 φερον κατὰ τινῶν, ἅπερ ἤκουσα, οὕτως ἀκούσας πολλὰ και κατὰ τοῦ
 πρωτοπαπᾶ, συναγαγὼν αὐτὰ και γράψας ἐν χάρτῃ ἀναφέρω ταῦτα τῇ
 ἱεραῖ συνόδῳ, και ταῦτα εἰπὼν τοὺς λιβέλλους δέδωκεν ἔχοντας ἐπὶ
 λέξεως τὰ κεφάλαια ταῦτα· ἄνθρωπός τις ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς ἔχων
 ἐκεῖσε γυναῖκα, και παιδας ἦλθεν ἐνταῦθα. ἠθέλησεν οὖν λαβεῖν ἄλλην
 ἐνταῦθα γυναῖκα, και οὐδεὶς τῶν ἱερέων ἐτόλμησεν εὐλογῆσαι αὐτόν,
 ὁ δὲ πρωτοπαπᾶς τῶν Βλαχερνῶν εὐλόγησεν αὐτόν ἀωρι τῶν νυκτῶν
 ἄνευ βούλλης. δεύτερον, ὅτι μετὰ τὸ λειτουργῆσαι ὁ αὐτός πρωτοπα-
 πᾶς κατὰ τὴν συνήθειαν ἴστατο και ἐσκόμιζε τὰ ἅγια, ἐν τούτῳ δὲ
 ἐθυμώθη κατὰ τινος, και ὕβριζεν εἰς ἐκείνον, συνέβη δὲ και ἐν τῷ
 ὕβριζειν συναπέπτυσεν εἰς τὴν γῆν και μερίδα τοῦ ἁγίου σώματος τοῦ
 Χριστοῦ. τρίτον, ὅτι μετὰ τὸ λειτουργῆσαι ὁ αὐτός εἰς τὸ παλάτιον
 ἐδίδου τὸ ἀντίδωρον τῷ λαῷ, τοῦτο δὲ ποιῶν ὄρα τινὰ τῶν ταβ' κλή-
 ρου συνάγοντα τὰ κηρία ἀπὸ τῶν κηροπηγίων, και θυμωθεὶς εἶπε
 πρὸς ἐκείνον· ποίεις με νῦν, ἵνα γένωμαι διάβολος; τοῦτο ὁ Καλέργης
 ἀκούσας εἶπεν· ἐγὼ παρὰ διαβόλου ἀντίδωρον οὐ λαμβάνω. τέταρτον,
 ὅτι ἐβάπτιζε ποτὲ παιδίον, ἴστατο δὲ ἐκεῖσε και γυνή· ἔχρισεν οὖν τὸ
 βρέφος τῷ ἁγίῳ μύρω, εἶτα λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα· φέρε μοι τὸ
 μουνὶν σου ἐνταῦθα, ἵνα χρίσω αὐτό, και οὐ συγκάπη. πέμπτον, ὅτι
 ὁ αὐτός, ὅτε ἐγένετο διάκονος, ἐλειτούργει μετὰ τοῦ γέροντος τοῦ
 πρωτοπαπᾶ ἐκείνου, και εἶπεν αὐτῷ ὁ πρωτοπαπᾶς, διδάσκων αὐτόν ὡς
 ἄπειρον ἔτι, ὅτι στὰς ἐν τῷδε τῷ τόπῳ, εἶπέ· εὐλόγησον, δέσποτα, ὁ
 δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, εὐλόγησον δέσποτα, εἶπε μεγάλη φωνῇ πρὸς τὸν
 πρωτοπαπᾶν, ὅτι γαρμὶ τὸν συμπένθερόν του. πρὸς ταῦτα διεκρίνευ ἡ
 θεία σύνοδος, ἐρωτηθῆναι τὸν πρωτοπαπᾶν περὶ τούτων και ἕκαστον
 τῶν κεφαλαίων ἐξετασθῆναι κανονικῶς. περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτου τοῦ
 τῆς μοιχοζευξίας ἀπητήθη ὁ παπᾶς Πανορμηνός παραγαγεῖν μάρτυ-
 ρας, και παρήγαγε δύο ἱερωμένους, τὸν τε Σαβανᾶν και τὸν Πηταυ-

ράν Γεώργιον, οἵτινες μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ ἐρωτηθέντες ἐξείπον, ὅτι παρὰ τοῦ Θεοφιλοπούλου τοῦ ταβουλλαρίου ἔλαβον ἄδειαν μετὰ βούλλης, ἵνα εὐλογήσωσι τὸν εἰρημένον ἄνθρωπον, καὶ ὡς ἔμαθον, ὅτι ἔχει γυναῖκα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἀντέστρεψαν αὐτῷ τὴν βούλλαν· ὁ δὲ λαβὼν εὐχαρίστησεν αὐτοῖς, ἐπειδὴ πρότερον ἠγνόει τὸ πρᾶγμα, ὁ δὲ πρωτοπαπᾶς ἐποίησε τοῦτο· ἐρωτηθεὶς δὲ καὶ αὐτός, διὰ τί τοῦτο ἐποίησεν, εἶπεν· ὡς ἐγὼ ἐγίνωσκον αὐτὸν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἔχοντα γυναῖκα, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔμαθον, ὅτι ἡ γονὴ αὐτοῦ ἔσφαλεν εἰς αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν αὐτήν, διὰ τοῦτο εὐλόγησα αὐτὸν καὶ μετὰ γνώμης τοῦ Θεοφιλοπούλου, ἐξετάσαντος τὸ πρᾶγμα καὶ εὐρόντος τοῦτο ἔννομον. ἀπητήθη οὖν ἐμφανίσαι τὴν βούλλαν, καὶ βούλλαν μὲν ὁμολόγησε μὴ λαβεῖν, προσβάλλετο δὲ μετὰ γνώμης ἐκείνου τοῦτο πεποιηκέναι, καὶ προσέκειτο παρακαλῶν, ἐρωτηθῆναι τὸν Θεοφιλόπουλον καὶ πᾶν, ὃ ἂν ἐκείνος εἴποι, τοῦτο στερχθῆναι. παρεγένετο τοίνυν ὁ Θεοφιλόπουλος, καὶ ἐρωτηθεὶς μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ ὁμολόγησεν, ὅσον εἶπον καὶ οἱ ῥηθέντες ἱερεῖς, ὅπως ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς βούλλαν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦτο ποιῆσαι, ὕστερον δὲ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν περὶ τοῦ συνοικεσίου, καὶ εἶπεν ὁ Θεοφιλόπουλος, ὅτι ἀδύνατόν ἐστι γενέσθαι, ἐπειδὴ παράνομον ἐνι, ὁ δὲ πρωτοπαπᾶς ἐνέκειτο λέγων, ὅτι καλὸν ἐνι, καὶ μέλλω ποιῆσειν αὐτό, ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἐγὼ οὐδὲν σοι λέγω, ὅτι τὸ ποιήσης, εἰ δὲ θέλεις σὺ, ὡς θέλεις, ποιήσον, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐποίησας τοιαῦτα, καὶ οὕτως εὐλόγησεν αὐτὸ ἄνευ γνώμης ἡμετέρας. πρὸς ταῦτα ἀνεγνώσθησαν συνοδικῶς αἱ ἐν τῷ παρόντι κώδικι γεγραμμένα ὑποσχέσεις αὐτοῦ, ἃς πολλάκις ἐποίησεν ὑποσχεθεὶς, μὴτε παράνομόν τι ποιῆσαι, μὴτε εὐλογῆσαι τινα χωρὶς βούλλης. περὶ δὲ τοῦ δευτέρου κεφαλαίου ἀπεδείχθη, ὅτι ἐν τῷ εἰσομιλίσειν τὰ ἄγια ἔβριζε τινὰ κακῶς καὶ ἔσκωπεν εἰς αὐτόν, οὐ μὴν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξῆλθε μερὶς τῶν ἁγιασμάτων, οὐδὲ γὰρ εὐρέθησάν τινες οἱ τοῦτο μαρτυρήσοντες. τὸ δὲ τρίτον αὐτός ὁμολόγησεν ἐπὶ τῆς ἱεράς συνόδου, ὅτι ἐν τῷ διδόναι τὸ ἀντιδωρον εἶπε πρὸς τὸν συνάγοντα τὰ κηρία· ποιεῖς με νῦν, ἵνα γένωμαι διάβολος; περὶ δὲ τοῦ τετάρτου κεφαλαίου τοῦ περὶ τοῦ ἁγίου μύρου ἦλθε μὲν ὁ Χρυσοβέργης, καὶ ἐμαρτύρησε τοῦτο ἰδίᾳ πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν θεσπότην, τὸν οἰκουμένικόν πατριάρχην, παρόντος τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου χαρτοφύλακος καὶ τοῦ τιμιω-

τάτου Ιερομονάχου, κδρ Ματθαίου, καὶ ἦν ἔτοιμος, ὥστε καὶ συνοδικῶς ἐλθεῖν καὶ εἰπεῖν τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων τῶν εἰδόντων αὐτό, σκαιωρίαις δὲ τισι καὶ μηχαναῖς ὁ πρωτοπαπᾶς χρησάμενος καὶ οἰκονομίαις ὑπὲρ ἑαυτοῦ κατέστησεν, ἵνα μὴ ἐλθῶσιν ἐν τῇ ἱερᾷ συνόδῳ οἱ περὶ τούτου μάρτυρες. περὶ δὲ τοῦ πέμπτου κεφαλαίου παρέστησαν μάρτυρες οἱ θεοφιλέστατοι πρεσβύτεροι, ὁ τε Γεώργιος ὁ Χρυσοχόος καὶ ὁ Ἀνδρόνικος, καὶ ἐρωτηθέντες μετὰ βάρους ἀφορισμοῦ ἐξείπον καὶ ὠμολόγησαν, ὅτι ἤκουσαν μὲν τὸν λόγον τοῦτον καὶ παρὰ τοῦ γέροντος ἐκείνου τοῦ πρωτοπαπᾶ, πῶς οὗτος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· εὐλόγησον, δέσποτα, εἶπεν, ὅτι γαμῆ τὸν συμπένθερόν του. εἶτα βουλόμενοι μαθεῖν τοῦτο καὶ παρ' αὐτοῦ τούτου, ἠρώτησαν αὐτόν, εἰ ἀληθῶς εἶπε τὸν ἀσεβῆ τοῦτον λόγον· ὁ δὲ καὶ ὠμολόγησε τοῦτο, καὶ προσέθηκεν ἔμπροσθεν αὐτῶν, ὅτι καὶ τὴν συμπενθεράν του, καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλάκις εἶπε καὶ πρότερον καὶ ὕστερον ἔμπροσθεν αὐτῶν. πρὸς ταῦτα διέγνω καὶ ἀπεφήνατο ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὡς πολλῶν ὄντων τῶν κατὰ τοῦ πρωτοπαπᾶ κεφαλαίων, καὶ τῶν μὲν ὄντων ἀναποδείκτων, τῶν δὲ ἀποδεδειγμένων, ἐπειδήπερ ἔχομεν ἀπὸ τῶν ἀποδεδειγμένων ἀπόφασιν δοῦναι, οὐ χρὴ ζητεῖν καὶ τὰ ἀνεξέταστα. λέγομεν οὖν διὰ τε τὸν ἀσεβῆ λόγον, ὃν εἶπε ἀντὶ τοῦ εὐλόγησάν, δέσποτα, ἵνα ἀρχὴν ποιήσῃ τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, ὅτι γαμῆ τὸν συμπένθερόν του, καὶ διὰ τὴν μοιχοζευξίαν, ἣν εὐλόγησε, καὶ ὅτι κατέλυσε τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ, καὶ διὰ τὰ προειρημένα πάντα, καθηρημένον αὐτόν εἶναι καὶ ἀποκοκομμένον τοῦ τῶν ἱερέων χοροῦ καὶ καθόλου γεγυμνωμένον τῆς ἱερωσύνης. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγράφησαν τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι, ὥστε μηδέποτε εὐρεῖν αὐτόν εἰς ἱερωσύνην ἀνάκλησιν †.

II. † Μετὰ τὴν συνοδικὴν ταύτην ἀπόφασιν ὀλίγων παρελθουσῶν ἡμερῶν, ἐπεὶ καὶ εἰς τὰς θείας καὶ βασιλικὰς ἠνώχλησεν ἀκοῆς ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος, συνήχθησαν καὶ αὐθις οἱ αὐτοὶ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτιμοι, προκαθημένον τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς ἀλλήλους σκέψασθαι συνοδικῶς, εἰ δικαίως ἀπεφήναντο, ἢ εἴ τι ἔχει τις αὐτῶν εἰπεῖν συμπαθέστερον.

καὶ ἀναγνωσθεΐσης πρότερον τῆς προγεγραμμένης ψήφου καὶ ἀποφάσεως, ὥστε ἀναμνησθῆναι τῶν λαληθέντων κεφαλαίων κατ' αὐτοῦ, πάντες ὡς ἐκ κοινῆς γνώμης καὶ συμφωνίας ἀπεφῆναντο τὰ αὐτὰ, ἅπερ καὶ πρότερον, ὥστε καθηρημένον εἶναι αὐτὸν καὶ μηδέποτε εὐρεῖν ἀνάκλησιν εἰς ἱερωσύνην. ἐκ περιουσίας δὲ δι' ἀσφάλειαν πλείονα ἐξετάσθη καὶ τὸ τέταρτον κεφάλαιον τὸ περὶ τοῦ ἁγίου μύρου, καὶ παρῆσθη τῇ ἱερᾷ συνόδῳ ὁ Χρυσοβέργης, καὶ δεξιόμενος βάρους ἀφορισμοῦ, ἵνα τὴν ἀλήθειαν εἴπῃ, εἶπεν οὕτως· ὅτι παιδίον ἐβάπτιζεν, ἴστατο ἐκεῖ καὶ γυνή, χρίων δὲ τὸ παιδίον ἐν μεγάλῳ μύρῳ, στραφεὶς λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα· πέσε κάτω, ἵνα ἀλείψω τοὺς μηρούς σου, ἵνα μὴ συγκάπῃ. ἐπεὶ δὲ ὁ ἕτερος μάρτυς, ὁ λεγόμενος Λουκάς, ὃς ἦν καὶ ἀνάδοχος τοῦ παιδίου, ἀπεδήμει εἰς τὴν Φιλέαν, ἔγραψεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης, πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Δέρκω, ὡς ἂν ἀπελθὼν ἐρωτήσῃ αὐτόν. ἔγραψεν οὖν ἀναφορὰν ὁ Δέρκω ἔχουσαν οὕτως· διὰ τὸν ὄρισμόν σου ἀνελαβόμεν καὶ κληρικούς μου τινὰς ἱερεῖς, τὸν σακελλάριον, τὸν χαρτοφύλακα, τὸν πρωτονοτάριον, τὸν ἱερομνήμονα καὶ ἄλλους τινὰς, καὶ κατὰ τὸν ὄρισμόν τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου ἐξετάσας αὐτόν μετὰ ἐπιτιμίου ἀλότου ὁμολόγησεν ἐνώπιον τῶν εἰρημένων ἱερέων, παρόντος καὶ πριμμικηρίου τοῦ Παραδεισοῦ, ὅτι ἐπίσταμαι ἀκριβῶς περὶ τοῦ λαληθέντος λόγου κατὰ τῆς ἀπωλείας ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτι ἀληθές ἐστι, ὃ ἐλαλήθη ἕνεκεν τοῦ ἁγίου μύρου, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἤκουσα τὴν ἀπώλειαν, λαλήσαντος τὸν ἀχρεῖον λόγον τοῦτον· αὐτὰ δὲ ταῦτα ἔγραψεν βότερον καὶ ἀνέφερεν καὶ ὁ Λουκάς δι' οἰκείου γράμματος. ἔτι ἐλαλήθη κατ' αὐτοῦ, ὅτι εἰς ἱεροσυλίαν ἐπέπεσε, καθὼς ἐκρίθη εἰς τὸ βασιλικὸν σέκρετον μετὰ τῶν κληρικῶν τῶν Βλαχερνῶν, καὶ ἀνεφάνη ὁμολογούμενον. ἀνεγνώσθη δὲ συνοδικῶς καὶ τὸ γράμμα τῶν καθολικῶν κριτῶν, καὶ εὐρέθη οὕτως ἔχον. ἔτι ἐλαλήθη κατ' αὐτοῦ, ὅτι μετὰ τὴν προτέραν ἀπόφασιν τὴν συνοδικὴν ἔλεγεν αὐτός, ὅτι, ἐὰν μὴ συγχωρηθῇ, ἢ εἰς τοὺς Φράγγους ἢ εἰς τοὺς Τούρκους μέλλει ἀπελθεῖν, καὶ ἐβεβαίωσαν τοῦτο καὶ πολλοὶ τῶν ἀρχιερέων, ὅτι πρὸς αὐτοῦς ἔλεγε τὸν λόγον τοῦτον. ἔτι ἐλαλήθη κατ' αὐτοῦ, ὅπερ ὁμολόγησε πᾶσα ἡ ἐκκλησία, ὅτι ὁ ἀγιώτατος καὶ αἰίδιμος πατριάρχης, κῦρ Φιλόθεος, ἀφορισμὸν ἐξεφώνησεν, ἵνα μηδεὶς τῶν ἱερέων κόψῃ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου τῆς Ὁδηγητρίας, ὃ δὲ καὶ ἔκοψε τοῦτο, καὶ ἀδεῶς

ἐλειτούργει, μηδὲ ὡς φροντίσας τοῦ ἀφορισμοῦ. διὰ ταῦτα πάντα καὶ τὰ πρότερα καὶ τὰ ὑστερα ἀπεφάνησαν καὶ αὐθις ἡ ἅγια σύνοδος, ἐπιψηφισαμένου καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τέλειον εἶναι τούτον καθηρημένον, καὶ μηδέποτε εὐρεῖν ἀνάκλησιν εἰς ἱερωσύνην, κἀν εἴ τι γένηται †.

III. † Ἐτι καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνοδικὴν ἀπόφασιν συνόδου συγκροτηθείσης κατὰ τὴν κζ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς η' Ἰνδ., ἐπὶ παρήσαν καὶ ἄλλοι τῶν ἀρχιερέων, οἱ μὴ παρόντες τότε, ὁ Ἡρακλείας, ὁ Κυζίκου, ὁ Κερασσοῦντος καὶ ὁ ἐπίσκοπος Ἀθύρα, οἷς καὶ μεσίταις χρησάμενος ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος ὁ Καβάσιλας ἡξίου συμπαιθεῖας τυχεῖν, ἀνεγνώσθη καὶ αὐθις ἡ ἐξέτασις ἡ περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ συνοδικὴ ἀπόφασις καὶ ἡ πρότερα καὶ ἡ ὑστερα, ὥστε τοὺς μὲν τότε παρόντας τῶν ἀρχιερέων ἀναμνησθῆναι τῶν λαληθέντων, τοὺς δὲ ἀπόντας τότε καὶ νῦν παρόντας μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτων πάντες ὡς ἐκ κοινῆς γνώμης ἀπεφάνησαν, δικαίως γενέσθαι τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν καὶ κανονικῶς καὶ καθηρημένον εἶναι τὸν παπᾶν Καβάσιλαν τέλειον καὶ ἀποκεκομμένον τοῦ τῶν ἱερέων χοροῦ καὶ μηδ' ἂν εἴ τι γένηται, συγχωρηθῆναι αὐτὸν ὅλως, ὥστε ἐνεργεῖν ἱερατικόν τι, μηδὲ ἐλπίδα ἔχειν μελλούσης ἀποκαταστάσεως ἢ ἀνακλήσεως. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐγράφησαν καὶ ταῦτα καὶ ἐσημειώθησαν ἐνταῦθα †.

IV. † Ἐτι καὶ μετὰ ταῦτα πάντα οὐ πολὺς παρήλθε καιρὸς, καὶ ὁ παπᾶς Κωνσταντῖνος ἤρξατο καὶ αὐθις ἐνοχλεῖν ταῖς θείαις καὶ βασιλικαῖς ἀκοαῖς καὶ καταβοᾶν τῆς ἱεράς συνόδου, ὡς κακῶς ἐξετασάσης τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἀδίκως ἀποφνηαμένης τὴν κατ' αὐτοῦ καταδικην· ἔτοιμος γάρ ἐστιν, ἔλεγεν, ἀποδειξάει, ψευδῆ εἶναι πάντα τὰ κατ' αὐτοῦ λαλούμενα. πρὸς ταῦτα τοίνυν ἐπικαμφθεὶς ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθέντης καὶ βασιλεὺς καὶ συμπαιθέστερον ἐπιβλέψας ἐπ' αὐτὸν, μηνυτὰς ἐπεμψε πρὸς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν σύνοδον, τὸν τε περιπόθητον θεῖον τῆς ἁγίας βασιλείας αὐτοῦ, κύρ Κωνσταντῖνον τὸν